

Gush Kativ

of: het Land Jodenvrij?

drs. L.P. Dorenbos

Titel: Gush Kativ of: het Land Jodenvrij?
drs. L.P. Dorenbos
Hilversum – Stichting Schreeuw om Leven

ISBN 90-71732-66-5
NUR 707

Trefwoorden: bijbel, profetie, Israël

© Stichting Schreeuw om Leven – Hilversum 2005
Ruitersweg 35-37, 1211 KT Hilversum
Tel. 035 624-4352, Fax 035 624-9141
E-mail info@schreeuwomleven.nl
Internet www.schreeuwomleven.nl

Stichting Johannes Multimedia
Postbus 31, 3940 AA Doorn
Tel. 0343 41-2857, Fax 0343 42-0330
E-mail johannes.multimedia@solcon.nl

Bijbelcitataten NBG vertaling 1951

Correctie Gerda Schotanus, Ben Prins
Omslag Cees Baanvinger, Zoetermeer
Vormgeving Joop B. Buker, *Joel assist*, Bloemendaal

Inhoud

Voorwoord	5
Gush Kativ of: het Land Jodenvrij?	7
Islam: apocalyptische confrontatie	19
Jeruzalem, Daniël en de Openbaring	29
Waarom zullen wij het missen?	39
Gush Kativ leeg, Katrina slaat toe	49
Het geweten van de wereld is gestorven	61

Voorwoord

Verbolgen over het leegruimen van de Gazastrook greep drs. L.P. Dorenbos naar de pen en schreef, vanuit de voortschrijdende actualiteit, een zestal artikelen, die hier gebundeld worden gepresenteerd.

De titel Gush Kativ: of het Land Jodenvrij wijst op een schril contrast met wat er eerder dit jaar werd gezegd tijdens de herdenkingen van de zestigjarige bevrijding van Hitler-Duitsland! Maar bovenal staat de hartverscheurende ontruiming haaks op de bijbelse landbelofte en speelt in de kaart van de agressieve op Jeruzalem gemunte veroveringsdrift van de jihad-vijanden van Israël. Samenvallend met de grote rampen die wereld treffen, zoals 11 september, Bali, Madrid, tsunami, Katrina, lijkt de eindtijdvervulling te verhaasten.

Vanuit de Schreeuw om Leven van honderd kinderen per dag in ons land en honderdduizend wereldwijd wordt Gods oordeel over de abortus/moloch-afgodendienst over ons afgeroepen, net als toen heel Israël in ballingschap moest wegens het offeren van hun kinderen. Israël en Leven zijn met elkaar verbonden. Wie Israël aanraakt, zal het weten. Wie de kinderen aanraakt, valt onder het oordeel. Als kerk en kring blijven slapen, overvalt dit oordeel hen en is het te laat. Een bewogen relaas met een klemmende oproep.

Stichting Schreeuw om Leven

Gush Kativ

of: het Land Jodenvrij?

23 juli 2005

Gaza, Judea en Samaria: Jodenvrij?

Vandaag 23 juli 2005 is de minister van Buitenlandse Zaken van de USA op bezoek bij het hoofd van de Palestijnse Autoriteit, nadat zij eerst bij de premier van Israël op bezoek is geweest, met het doel om veilig te stellen dat de ontruiming van de Joodse nederzettingen in de Gazastrook volgens plan wordt uitgevoerd. Delen van Israël moeten Jodenvrij gemaakt worden. Hoe durf je die verantwoordelijkheid te nemen? Uit Amerika komt het bericht dat de verwoestende tornado's nog nooit zo vroeg het land troffen. Waarom woelen de volken? Psalm 2! God stelde de grenzen vast en zo zal het worden. En wee je gebeente als je denkt daaraan te tornen. Israël en Amerika spelen met vuur.

G8: Moslim terrorisme beloond, gestimuleerd en uitgedaagd met 4 miljard!

De G8 groten der aarde waren enkele weken geleden in Edinburgh bijeen om op het moment dat islam terroristen dood en verderf zaaiden in de Londense metro met spoed 4 miljard dollar aan de Palestijnen uit

te keren, daarbij verklarend dat Israël het grote probleem in het Midden-Oosten is. Je gelooft je ogen niet. Over antisemitisme gesproken. Duitsland voor de Tweede Wereld Oorlog is er niets bij. Terrorisme loont en nieuwe explosie cellen gaan op stap. En op het moment dat minister Rice in Ramalla is, ontploffen dood en verderf zaaiende bommen in Egypte, zeker 50 mensen het leven kostend, vlak nadat in Londen opnieuw bommen ontploften. In Brussel bezoeken we een seminar waarin we tot onze verbijstering horen dat Engeland het meest progressieve land is op het terrein van mens veranderend klonen. In naam van de wetenschap worden Gods geboden met voeten getreden.

Sail Amsterdam terroristisch doelwit?

Agressieve terroristen in ons eigen land schijnen de daad bij het woord van minister Donner te voegen dat aanslagen ook in Nederland zouden komen, door te verklaren dat Amsterdam zeer binnenkort een hel zal zijn. Zouden de recente vreemde diefstallen van duikerspakken in twee zaken daarmee te maken hebben nu de Sail in Amsterdam aanstaande is? We moesten toch opmerkzaam zijn. En toen een zwijgende Mohammed B. in de rechtszaal plotseling zijn geloofsbelijdenis aflegde, dat de profeet hem de opdracht gaf om het weer te doen, was er in kringen van allochtonen bewondering en zullen zeker de fundamentalistische moslims met eerbied hebben geluisterd. Neen, zeggen de naïevelingen. De islam predikt vrede. Maar nog nergens hebben de vredelievende gematigde moslims opgeroepen om de fundamentalistische moslims in hun gelederen de mond te snoeren.

Imam: ongelovigen moet je bestrijden met de koran

Een imam zei dan ook in een reactie dat hij de opdracht van de profeet serieus neemt, maar vond dat je de strijd tegen de ongelovigen niet met doden van ongelovigen moet voeren. De moskee is de kazerne, de broedplaats van het terrorisme. De hoorders zijn de soldaten en de koran is het wapen. En is er een terrorist geweest die niet uit de moskee kwam? Algemeen is bekend dat het fundamentalistische gedachtengoed uit de leringen van de moskee komen. Alle terroristen komen toch uit de moskee? En het Wahibitische fundamentalistische gedachtengoed wordt vanuit Saoedie Arabië via grote radiozenders en met enorme subsidies

de wereld ingeslingerd. Moskeeën worden wereldwijd met hun subsidies gebouwd. Het éénrichting verkeer maakt overduidelijk dat wel de moskeeën getolereerd worden in het Westen, maar dat er nog geen kapelletje in de islamitische republieken mag worden gebouwd.

Koran: de gehele wereld behoort de islam

De koran predikt dat de gehele wereld de islam toebehoort, alleen er zijn nog gebieden die nog niet aan hun geloof zijn onderworpen. En de koran zegt dat het geoorloofd is om ongelovigen te onderwerpen en te doden. De islam is geen leer van vrede, maar van verovering. Ieder die de koran leest kan niet anders dan tot die conclusie komen. En ieder die zelfs oppervlakkig de geschiedenis bestudeert, kan niet anders dan tot de conclusie komen dat de islam een wereldveroverende politiek voert. De enige manier om daaraan een halt toe te roepen is met macht, kracht en geweld een antwoord te geven. Dat is wat Israël sinds de terugkeer van 1948 aan den lijve heeft ondervonden en ook in de praktijk brengt. De havik Sharon weet dat uit ervaring. De intifada waardoor Israël geteisterd wordt onderstreept dat. En de ontruiming van Gaza heeft dan ook tot doel om Israël veiliger en sterker te maken. Dat Gaza, Judea en Samaria vrij van Joden gemaakt moeten worden zou een strategische zet zijn om met een beter te verdedigen overblijvend Israël des te sterker en strategischer de strijd tegen de op de vernietiging van Israël uit zijnde omringende Arabische landen zich te kunnen verweren.

19 juli: samen in eenheid bidden op de Wakkerendijk

De bidstond in de afgeladen kerk aan de Wakkerendijk in Eemnes op de wereldwijde actiedag voor Gush Kativ op 19 juli j.l. was een aaneenschakeling van gebeden in profetisch perspectief, waarbij de ene belofte voor land en volk van Israël na de andere werd gereciteerd, gezongen en gelezen. De HERE was aanwezig in de harten van de bidders die met hart en ziel achter Israël staan en instemden met Rachel die vanuit Gush Kativ inbelde en met verve hun verzet uitdrukte dat zij nooit vrijwillig zullen weggaan. De 50.000 ondersteunende actievoerders werden door een legermacht tegengehouden. Israëli's tegenover Israëli's. Hartverscheurend. Moet het dan tot een burgeroorlog komen? De bidders wezen op de bijbelse grenzen en de beloften van terugkeer en verlos-

sing. Jack van der Tang, de organisator namens ons Israël Platform las Psalm 2. Waarom woelen de volken en zinnen de natiën op ijdelheid? En even verder: Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stukslaan als pottenbakkerswerk. Krijnera Koekkoek, de volhardende stimulator en praktisant van gebedswerk gaf aanschouwelijk onderwijs vanuit Ezechiël hoe de twee weer één worden door twee olijfbomen met linten te verbinden in de kleuren van de vlag van Israël met het oranje-lint symboliserend het verzet in Gush Kativ. Timek Kolman blies de sjofar en Anton de Ruiters legde uit dat het volk bijeen geroepen werd als er belangrijke onderwerpen of feesten waren of als er oorlog werd gevoerd. Ds. Henk Poot haalde de strijd van Josafat aan in 2 Kronieken 20. Met de schrik in de benen voor de grote overmacht riep de Leviet uit de omstanders: het is niet onze strijd, maar het is de strijd des HEREN. En met de muziek voorop gaan ze de vijand tegemoet, die door de HERE wordt verslagen waarna de overwinnaars bijeen komen in het dal der lofprijzing om de HERE te loven en te prijzen. Het gaat om de lofprijzing in eenheid. Er is hoop.

Opstaan na oproep toen en nu: recht doen en getrouwheid liefhebben

Bert Dorenbos was getroffen door het tekstenbord dat tegenover de bank hing waar het Oranjehuis met koningin Emma en Wilhelmina die enkele honderden meters verder op Paleis Soestdijk woonden altijd zondagmiddag zaten. Micha 6 vers 8 was de eerste tekst: Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God. De koning en de profeet. Was het niet altijd een confronterende situatie? Het Vrederijk komt. De beloften staan vast. Maar als Stefanus in zijn rede komt bij het punt dat ze altijd de profeten hebben vermoord net als ze Messias Jezus hebben vermoord dan ontsteken ze in woede en stenigen hem tegen alle regels in. De oproep van Micha is om ootmoedig te wandelen met uw God. De oproep vandaag aan ons is ootmoedig te wandelen met uw God. Het Oranjehuis is ontstaan doordat Willem van Oranje de Vader des Vaderlands opstond en zijn leven heeft gegeven voor de godsdienstvrijheid in ons land. Ik heb een verbond gesloten met de potentat der potentaten, is zijn bekende uitspraak. Hij stond op en bevrijdde ons land. Het kon lang duren of het

kon kort duren, zelfs tachtig jaar, maar de vrijheid en de vrede kwam in 1648 met de vrede van Münster. Wij kunnen dan wel bijeen zijn voor een eenmalige bidstond en al blij zijn dat het kleine kerkje afgeladen vol is, maar de vraag is, zijn wij bereid om op te staan en tegen de antisemitische stroom in ons land, achter Gush Kativ, achter Israël, achter de God van Israël te staan. Als ons verzet slechts een bidstond lang is dan zijn we deserteurs uit het leger van de profetie. Ezechiël 3 en Ezechiël 33 spreken duidelijke taal. Het oordeel treft dan ons.

Waar profetie ontbreekt, verwildert het volk

We moeten dan ook letterlijk op de knieën. Net als Daniël en net als alle bidders door de bijbel en de eeuwen heen. Wij hebben gezondigd. Wij hebben U verlaten. Hoe is het mogelijk dat wij in ons land, zo door God gezegend, zo ver van Hem afgevallen zijn. Hoe is het mogelijk dat in ons land dat toch zo gastvrij was voor de Joden door de eeuwen heen, vanuit Portugal en ook Antwerpen en andere landen en ook in de Tweede Wereldoorlog nu als het meest antisemitische land van Europa zijn. En hoewel we in kerk en kring enige beweging waarnemen als het gaat om het afbreken en ontmantelen van de zogenaamde geestelijk Israëltheologie waarbij alle beloften voor land en volk van Israël zijn overgegaan op de kerk en er geen beloften meer zijn voor Israël zelf dan dat zij zich bekeren tot de kerk, toch word je ook vandaag uit de kerk gegooid als je je teveel met Israël bezig houdt. Alles mag gezegd en alle afgodsbeelden van abortus, homofilie, seks, mogen in de kerk staan, maar Israël is taboe. En hoe zwaar drukt de uitverkiezingsleer als zouden eerst uiterlijke kenmerken voorwaarden zijn om uit genade van de verlossing te mogen leven? Het heil kan alleen maar van God komen; uit zijn genade werkt Hij het willen en het werken. Maar het is ernstig als theologisch dan toch nog blokkades worden gelegd die het vanuit menselijk standpunt onmogelijk maken om de genade te gaan ervaren. De onzekerheid die daarvan het gevolg is, teistert velen en neemt blijdschap en daadkracht in profetisch perspectief voor grote delen weg.

Europa heeft zich deerlijk verwond

Ook ons land is deel van Europa. Gods oogappel is aangeraakt in de Tweede Wereldoorlog. Het verzet tegen deze virus is nagenoeg uitge-

bleven. De kerk in Duitsland en de kerken in Europa zwegen. ‘Wir haben es nicht gewusst’ De dood van zes miljoen Joden hangt als oordeel over dit Europa. Wij zullen ons deerlijk verwonden. En het waren krokodillentranen als we het hadden over schuldbelijdenis met nu een fel antisemitisme waar mannen als Van Agt en mevrouw Duisenberg en politieke coryfeeën vandaag graag aan meedoen.

God trekt zijn handen terug van ons land en van Europa. God niet in de Europese Grondwet licht een tipje op van het interne verval. De felheid waarmee een huwelijk tussen gelijke sekse moet worden doorgevoerd in steeds meer landen geeft het geestelijke peil van het land aan. Nederland loopt voorop in het geestelijk en moreel verval. Met abortus, euthanasie, porno, seks, drugs, homowetten holt ons land zich van binnen uit. De roep om waarden en normen is een uiting van onmacht om nieuwe wegen in te slaan. Fortuyns, Wilders, Hirschi Alis zijn wanhopige pogingen om een van zijn grondslagen beroofd land nieuwe richtingen te laten inslaan. De politiek zwalkt op de modegrillen van het volk en komt niet verder dan een zwak geroep om normen en waarden zonder enige richting aan te geven. De onmogelijke coalitie tussen christendemocraten en de naar links opgeschoven liberalen van het marktmechanisme kan niet komen tot een daadkrachtig beleid van gezond verstand normen. Vrijheid blijheid, blijft het devies zonder enige sprake van begrip voor de universele waarden en normen waarmee sommigen in het CDA nog proberen te zwaaien. Een in meerderheid christendemocratisch kabinet schroomt dan zelfs niet om ook adoptie van kinderen uit het buitenland door homo-‘getrouwden’ goed te keuren. En een gefuseerde kerk neemt het homohuwelijk op in de kerkenorde. De vrije seks moet, euthanasie moet en een daadkrachtig beleid tegen opkomend terrorisme van islamitische snit wordt zoveel mogelijk onder het vloerkleed van de inburgering geschoven als een vooruitgeschoven onoplosbaar probleem.

Kerkelijk gekronkel op dwaalwegen

De kerken die het dan zeggen te weten hullen zich in een angstig en schizofreen dubbelhartig stilzwijgen. Daar waar enige actie ontstaat gaan de kerkregenten al weer hun registers opentrekken om toch vooral maar te benadrukken hoeveel goeds er nog is en hoe gevaarlijk het is als

we in eigen kracht er op los slaan. Zij die tot actie bereid zijn worden afgeschoten als extreem, den volke onrustig makende extremisten die niet vanuit de liefde van Jezus werken en zo haaks op het evangelie staan. De lieve Jezus gedachte frustreert de kerken. De tegenstander moeten we met liefde benaderen. Deze verzwakte bijbelse benadering doet een tekort aan de bijbelse Goddelijke traditie maar ook zeer veel tekort aan de bijbelse Messias, Die kwam om verdeeldheid te brengen. Die de geestelijke leiders de wacht aanzegde. Die de tempel schoonveegde. Die geen blad voor de mond nam. Maar met ontferming bewogen was over al de slachtoffers van het schizofrene schijnheilige theologische gekronkel in zijn dagen Als we vandaag de woorden van Hem gebruikten om de dwaallichten en valse profeten van vandaag aan de kaak te stellen, dan hadden we oorlog in de kerk. En toch als het volk gezondigd heeft en het doet schuldbelijdenis en verootmoedigt zich dan zal Ik horen vanuit de hemel en hen verlossen. Dat is de bijbelse cadans. Keer op keer. Van profeet tot profeet. En de woorden van Jezus volgen die lijn: Ik ben gekomen om te verlossen. Ik ben de weg de waarheid en het leven. Wie Mij volgt zal nooit in de duisternis wandelen. Ik ben het licht des levens. Ik ben de goede Herder. Ik ben de deur. Ik ben het brood des levens. Wie Mij volgt zal nimmer struikelen. Doe je het niet dan moet je niet opkijken dat je verkeerd gaat. Daarom moet je dicht bij Jezus blijven. Zie op Hem. Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft zijn Zoon niet gezonden om de wereld te veroordelen, maar om de wereld te behouden. Wie niet gelooft is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Zoon van God.

Kerk zou bij uitstek de wegwijzer moeten zijn

En dat geldt ook vandaag voor kerk, kring en christen. De grootste liefde die je de ander kunt bewijzen is om hem op te roepen zich te bekeren van zijn boze weg en hem te helpen op het rechte pad te blijven. Dan moet je je beijveren en je inzetten en volharden om op die goede weg te blijven. Dat kan soms met beproevingen te maken hebben. Het profetisch spreken der kerken en van de christenen is weggezonden in een compromisachtig achter de feiten aan hollend gemompel over een God en zijn geboden en liefde zonder een directe aansluiting te hebben op de

praktijk van het leven van alle dag. Het zouden toch de kerken bij uitstek moeten zijn die krachtig roepen om een ontwaken en een reveil en een terugkeer dwars tegen de geest der tijd in. Daar staat de bijbel vol van. Daar worden de dingen bij de naam genoemd. Want het medicijn is heel simpel. Daar waar de waarheid en de liefde van God wegsijpelt uit de samenleving vult de boze het ontstane vacuüm per definitie op. Want daar waar God weg is komt de duivel op. Want daar waar God is gaat de duivel op de vlucht. Dus verdwijnt God dan trekt dat de duivel aan. Een simpel principe. Zo simpel dat we het niet willen geloven. Maar dan zullen we het weten ook. Als we overal afval en verslapping zien dan moeten we op de knieën ons verootmoedigen en schuld belijden om dan op te staan en net als Saulus die door Jezus was stilgezet, opstaan en als een Paulus onverdroten de naam van Jezus proclameren aan een wereld verloren in schuld. En wat dat voor gevolgen heeft gehad zien we in het bovenstaand geschrevene. Want als Paulus niet gehoorzaam was geweest tot de dood, hadden wij hier in het westen het evangelie niet ontvangen. Prijs de Heer!

Gush Kativ temidden van wederzijdse theologische verwarring

Wat moeten de mensen in Gush Kativ met al het bovenstaande? We staan achter hen. Want we geloven in de bijbelse profetieën. We geloven in de bijbelse grenzen. We geloven in de profetieën van de terugkeer. En wat zien we. Ze komen terug. Is dat de terugkeer waarover gesproken wordt in de bijbel, dat het nog een groter uittocht zal zijn dan toen ze uit Egypte vertrokken? En dat ze in grote getale zullen opstaan uit de anonimiteit van de assimilatie onder de volkeren. En dan vooral de tien stammen, van wie er nooit iemand is teruggekomen. God zal de twee weer één maken. Hij zal ze doen opstaan en laten terugkeren. En het ziet er naar uit dat toen zij weggevoerd werden de ballingschap in, daarna velen van hen naar Europa en naar China zijn getrokken. En zien we al niet bewegingen van groepen en volkeren die opzienbarend zijn? Is het het begin van de grote terugkeer uit de volkeren? Het is goed om nauwkeurig op te letten en op onderzoek te gaan? Inderdaad, in 1948 ontstond een seculiere staat Israël. Na de onderdrukking in Europa was de druk zo groot om tot een eigen staat over te gaan, dat in het politieke steekspel van die jaren de Joden in mei 1948 de staat Israël uitriepen en sindsdien ondanks zes oorlogen met de buurlanden standgehouden

hebben tot op deze dag. Grote wonderen zijn in die oorlogen gebeurd. Wat onmogelijk leek in militair opzicht is toch gebeurd. Israël is Israël. En nu met de terugkeer van vooral ook Russische Joden, lijkt het erop dat God zijn plan volvoert. Voor de orthodoxe Jood is het uitroepen van de Joodse staat een vooruitgrijpen op de komst van de Messias. Zij zien de staat dan ook als een tegen-Goddelijk idee. Voor veel christenen die in de vervangingstheologie geloven is het uitroepen van de staat meer een politiek gebeuren dan een profetisch gebeuren. Het had net zo goed een staat in Afrika kunnen zijn waar de Joden een thuisland zouden krijgen, Oeganda bijvoorbeeld. Het zijn dan vaak historisch en emotionele banden die ons Israël-minded maken, veel meer dan dat we de orthodoxie omarmen.

Het kruis van Messias Jezus is voor de Jood een teken van het zwaard

De tragedie van de Joodse orthodoxie is dat zij met hand en tand zich verzet tegen welke vorm van christendom dan ook, omdat het Messias Jezus bij hen brengt. En deze, voor hen, valse Messias en zijn volgelingen, verafschuwden ze met nadruk. Vanuit de Joodse orthodoxie worden pamfletten en oproepen verspreid om je verre te houden van die sekte die zich christenen noemt. De grootste crimineel, die Jood is, heeft recht op terugkeer naar het beloofde land, maar wie zich als Messiasbelijdende Jood aandient krijgt geen vergunning om terug te keren naar het land van zijn Messias Yeshua. De orthodoxie wijst de voor hen tot nog toe valse Messias met zeer veel nadruk af. En het is voor de Messiasbelijdende Joden moeilijk om zich in het land te handhaven en te ontwikkelen. De grote tegenstelling tussen de schriftgeleerden en de Farizeeën is ook vandaag zeer groot. En de holocausten door de eeuwen heen, hebben dat alleen maar verergerd. In het denken van de Jood is de christen de grote initiator van welke holocaust dan ook. Waren het niet de christenen tijdens de kruistochten die met de kruisvaan in top de Joden uitmoordden. Het kruis is voor de Joden het teken van het zwaard. En met de holocaust van de Tweede Wereldoorlog in het achterhoofd die tenslotte plaats vond in het Christelijke westen, zijn de Joden op hun hoede voor een volgende holocaust, zoals de schrijver Chaim Potok in één van zijn boeken schrijft. De mensen die nu uit Gush Kativ verdreven dreigen te worden maken een dubbele tragedie mee. Ze zijn in het

land gekomen omdat ze verdreven en gedood werden in de concentratiekampen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Maar nu worden ze verdreven door hun eigen leger en politie. Dat is toch haast niet te verwerken.

God bracht zijn volk in ballingschap, doe daar geen schepje bovenop

We hebben als christenen dan ook een grote schuld. We moesten hen volgens de opdracht van Yeshua jaloers maken op hun eigen Messias. Maar in plaats daarvan hebben we van Yeshua een beeld opgeworpen van iemand die zijn eigen volk te vuur en te zwaard achtervolgde om hen te bekeren. En dat terwijl Hij in de eerste plaats zijn leven voor hen gaf, om hun zonden te verzoenen. Opnieuw laden we een geweldig oordeel op ons. Want wie zijn oogappel aanraakt zal zich deerlijk verwonden. God straft zijn volk, maar wee je gebeente als je daar als volkeren en gelovigen uit de heidenen nog een schepje bovenop denkt te moeten doen. Dan komt het oordeel van God onherroepelijk. De profetieën staan daar vol van. De omringende landen hebben dat ondervonden. Het Assyrische rijk ging onder, omdat ze Israël in ballingschap voerde; het Babylonische rijk ging onder omdat ze Juda in ballingschap voerde, maar gelukkig na zeventig jaar onder Kores, heerser van het rijk der Meden en Perzen, de ballingen terug mochten naar Jeruzalem, omdat de HERE dat van te voren beloofd had. We moeten niet denken dat Gods oordeel aan ons en Europa voorbij gaat. Dat oordeel komt en is reeds geveld over het antisemitische Europa. Alleen een radicale bekering kan ons daarvan redden. In het morele verval en de secularisatie van Europa en ook binnen ons land zien we daar de duidelijke signalen en feiten al van.

Temidden van morele en militaire ondergang zal God Zich ontfermen

De tragiek van het seculiere Israël is dat ze met dezelfde morele rampen als Europa getroffen wordt. Er sterven meer kinderen in de abortusklinieken dan op de slagvelden van Israël. De seks-, homo-, porno-industrie is groot in het land. Het zijn vaak Joodse ondernemers die in de media aan de touwtjes trekken. En hoe roept God in de bijbel zijn volk niet op, zich te houden aan zijn geboden. We lazten in het kerkje aan de

Wakkerendijk in Eemnes, op 19 juli immers Micha 6:8. De profeet roept het volk op om ootmoedig te wandelen met hun God. zijn geboden te onderhouden. En doe je het vervolgens niet, dan gaat het bergafwaarts met het land en het volk. Daar gaat het in Micha en de profeten over. En dat zag je dan ook keer op keer gebeuren. Ook vandaag. God kan het volk niet zegenen vanwege de grote afval. God kan met zijn volk niet verder omdat ze zijn eigen Zoon nog steeds verwerpen. Maar telkens weer klinkt daar de belofte. Hij zal Zich over hen ontfermen. Hij Zelf zal zijn wet in hun binnenste leggen. Hij duldt niet dat de volkeren die opstaan tegen zijn volk het zullen winnen. Zijn volk heeft veel geleden en lijdt nog en er zal onheil in het land zijn. Het lijkt erop dat het antisemitisme wereldwijd alleen maar zal toenemen. Maar op het moment dat het erop aan komt en alle volken van de aarde zich in slagorde opstellen tegen Gods uitverkoren volk en uitverkoren land, dan zal God Zelf optreden en zijn wet in hun binnenste leggen en dan zullen ze zien Wie ze doorstoken hebben en dan zal Messias Jezus verschijnen op de Olijfberg, net zoals Hij ten hemel is gevaren en dan zullen de legers der volkeren in de pan gehakt worden door de adem van zijn mond, dan zullen alle volken moeten erkennen dat de HERE God is. Ziet u het voor u. Wat een grote apocalyptische ontknoping. Wat een finale strijd in Armageddon. De boeken van de profeten staan er vol van en als een absolute toegift en bevestiging openbaart Jezus Zich aan Johannes in het laatste bijbelboek, om te tonen hetgeen weldra geschieden moet. Er is een absolute totale eenheid in de bijbel, in de profetie.

Gush Kativ lezen in heilshistorisch perspectief

Het ziet er naar uit dat al de intriges in het Midden-Oosten alles te maken hebben met deze profetisch voorzegde en apocalyptische Armageddonlijn. En het grote Babel, het rijk van de antichrist, het rijk van de op zichzelf gerichte afgodendienst zal in één uur vallen. En dan zullen de kooplieden bij hun verbrande rijkdom staan. De overwinning is aan de HERE God, waardoor we zelfs steeds enthousiaster worden om die toekomst met opgeheven hoofde in te gaan, omdat de nieuwe hemel en de nieuwe aarde komende zijn. Om daar al deel van te zijn, maakt je onaantastbaar en blij en vol goede moed en vol energie. Om de strijd te proclameren, om deze waarheid te stellen tegenover de leugen van de satan, die niets anders doet dan de mens verleiden en in zijn rijk van de

duisternis te trekken en vast te houden. Het is een geestelijke strijd. Het is een strijd om ons hart.

**Bevrijdende proclamatie;
eerst voor de Jood en ook voor de Griek**

Als je deze vergezichten en concrete gebeurtenissen ziet en ervaart dan blijf je staande als je dicht bij Jezus blijft en zijn geboden doet en van daaruit de waarheid en de liefde proclameert op alle terreinen van het leven. Dit red je van de ondergang. Dat brengt je in dat koninkrijk. Kerk en christen moeten dan ook onverdroten gehoorzaam zijn en de enige reddende exclusieve weg proclameren, wie ook wat zegt. Dat dit tegenstand oproept spreekt vanzelf. Ze hebben Messias Jezus vervolgd en Hij zegt Zelf tegen ons, ze zullen jullie ook vervolgen. Maar we zien dat niets opgewassen is tegen de ontwapende bevrijdende kracht van zijn geopenbaarde Woord, de bijbel. Hiervoor wil Hij mensen gebruiken die zichzelf willen onderwerpen aan Hem. Heel simpel in ootmoed blijven zeggen wat God hen ook Zelf heeft geopenbaard door zijn grote genade. Dat is de boodschap van heil, eerst voor de Jood maar ook voor de Griek. Het is niet onze strijd, maar het is de strijd des HEREN! Welkom in de club! Glorie voor zijn Naam!

Islam: apocalyptische confrontatie

30 juli 2005

Koran is islam rechts systeem

We bestrijden Mohammed B., de man die Theo van Gogh ritueel vermoordde, met de wapenen van ons rechtssysteem. En hoe kunnen we ook anders? De werkelijkheid is echter dat zijn rechtssysteem niet is te bestrijden. De basis van zijn rechtssysteem is een religie. De islam. En de basis van de islam is de koran. Willen we dan ook iets begrijpen van dat rechtssysteem dan is het absoluut nodig dat we de koran bestuderen, zowel wat de tekst betreft, als de interpretatie.

Het proces tegen Mohammed B. en zijn onverwachte publieke verklaring aan het einde van de zitting, leveren het absolute bewijs dat we hier te maken hebben met een 'clash of civilizations and religions'. Het gedachtengoed van de 'Islamic Republics' en hun sharia rechtsbasis kan op geen enkele wijze gematcht worden met het democratische systeem van de westerse democratieën. Wie in de 'Islamic Republics' zich niet onderwerpt aan de wetten van de koran, zal als ongelovige geconfronteerd worden met uiteindelijk de dood. De waarden en de normen van de islam dulden geen tegenspraak. De gedachte om door wat voor inburgeringproces dan ook tot assimilatie te komen van de islam is tot mislukken gedoemd. Hoogstens kan een situatie van vreedzame coëxistentie bereikt worden waarbij de mate waarin, afhankelijk is van met

nationaal elan gevoerde politiek van het gastland. Wat Nederland betreft kunnen wij bogen op een traditie waarbij het Huis van Oranje in tijden van crisis een sterk samenhangende factor is geweest en de kleur oranje garant schijnt te staan voor bevrijdingsbewegingen of verzet tegen welke vorm van overheersing ook.

Islam: dreiging met dood en geweld

Was tot voor kort de mohammedaanse gemeenschap een voor het oog vredige gemeenschap, van vriendelijke mensen, die er hun eigen levensstijl op na hielden, die voor de buitenstaanders meestal niet zichtbaar werd vanuit hun moskeeën en tradities, sinds 11 september 2001 is de islam een agressieve strategie begonnen om de inhoud van de prediking van de imam ook buiten de moskee bekend te maken. De naïeve gedachte dat we te maken hebben met een vredelievende groepering, zonder al te veel inhoud, invloed en potentie werd opgeschrikt door citaten uit hun boeken en prediking en daden die plotsklaps de islam het gezicht gaven van dreiging, dood en geweld. Niet dat de moslimgemeenschap deze intentie had en ook heeft, maar hun voorlieden, op hun beurt ook weer vaak beïnvloedt door hun fundamentalistische collega's, rukken op in de westerse moskeeën om een andere wind te laten waaien. En het verschijnsel doet zich voor dat de gematigde, tot nu toe, vredelievende gemeenschap, zich niet verzet, maar meer tot ontwaken komt en zien dat zij hun verplichte rol om heel de wereld tot het huis van de islam te maken in het verleden hebben verwaarloosd en nu in een soort opwekking zijn terechtgekomen om ook hen actief te betrekken om steeds grotere delen van de wereld ook daadwerkelijk tot het huis van de islam te bekeren. En dat is de centrale boodschap van de koran.

Geweld tegen kruisvaarderslanden

Vanwaar deze voor ons westerlingen plotselinge ommekeer in de relatie tussen mohammedanisme en het westen? Waar het ten diepste om gaat is de relatie tussen mohammedanisme en christendom. Wie de strijd van de islam ziet vanuit de koran hoort de imam vanuit de geschriften steeds opnieuw herhalen dat het gaat om de bekering of de vernietiging van de Joden en de christenen. De fundamentalistische moslims en vooral de agressieve op dadendrang gerichte jongeren, hebben het over de strijd

tegen de kruisvaarders van weleer. Daar hebben wij het nauwelijks nog over. En we weten er ook nauwelijks iets van. Maar zij, vanuit hun kennis van de geschiedenis, des te meer. En wij zien het nog in onze geschiedenisboeken of aan de standbeelden die her en der nog getuige zijn van deze grootse beweging van de Middeleeuwen. Toen werd er vanuit de kerk opgeroepen tot de kruisvaarten naar het heilige land tegen de Joden en de mohammedanen. Het grote standbeeld van de beroemde kruisvaarder Godfried van Bouillon staat nog steeds in volle glorie in het Brussel van vandaag. Daar waar wij de geschiedenis schijnen te vergeten en te bagatelliseren wordt het bij hen in moskee en nationale geschiedenis weer levend gemaakt als basis voor de wereldwijde verovering door de islam.

Geschiedenis bol van islamgeweld

En daar waar de islam als vredelievend wordt voorgesteld op basis van de teksten van de koran en de geschriften zelf, kan ieder die onderzoek doet, onderscheid zien tussen de begin periode van Mohammed waarbij hij sympathiek reageerde tegenover Joden en christenen maar nadat hij de afwijzing en het onderscheid ondervond en zag, is de periode van de verovering ingeslagen die sindsdien de basis is geweest van het wereldveroverend karakter van de islam. In het Midden-Oosten vanaf de Balkan tot ver in het oosten is de islam doorgedrongen als gevolg van de veroveringstrategie van de op de basis van de koran gebaseerde strijd. Eeuwenlang was sprake van het Turkse Ottomaanse Rijk. Het kan niet genoeg herhaald worden dat, om de islam te begrijpen, kennis van de geschriften en de geschiedenis van fundamenteel belang zijn om een strategie te ontwikkelen om te zien hoe vandaag een antwoord gegeven moet worden op de plotselinge agressieve verschijningsvorm van de islam in het westen. Met de transformatie van het door het westen gedomineerde Iran door ayatollah Khomeini in een islamitische republiek werd duidelijk hoe de geheime kracht van de moskee kan worden gemobiliseerd in een nationale omwentelingsstrategie. De absolute heerschappij van de islam in de islamlanden was al eerder af te meten aan het absolute verbod om ook andere godsdiensten toe te laten. En wie zich niet aan de wetgeving van de islam hield, de sharia, kon rekenen op een finale afrekening van middeleeuwse en barbaarse snit. De vervolging van ongehoorzame moslims is barbaarser dan welke vervolging

dan ook. Een enkele belediging van de profeet is genoeg om het met je leven te bekopen.

Oprukkende islam na val communisme

De plotselinge omwenteling binnen de islam moet ook gezien worden door de omwenteling van het machtsevenwicht tussen Rusland en Amerika. Jarenlang was er sprake van een koude oorlog die de grootmachten in de ban had en in evenwicht probeerde te houden en de wereld verdeelde in twee machtsblokken, waarbij de afhankelijke landen onderling ook weer werden uitgespeeld door de grootmachten. Dit was de basis voor de islam om over te gaan tot de uitvoering van hun wereldstrategie van verovering. Met het ineenvallen van het Russische rijk bleef één wereldmacht over en dit bracht een wereldschokkende verandering tot stand in het wereldmachtsevenwicht. Het is opvallend dat de sluimerende wereld-‘evangelisatie’ van de islam door de wereld een nieuwe impuls kreeg door deze machtsverschuiving. Het was Bin Laden die na de Russische invasie in Afghanistan door de Amerikanen gebruikt werd om de Russische invasie terug te dringen. In de strijd om de Russische wereldheerschappij was hun doel een toegang te hebben tot de Stille Oceaan en toegang te hebben tot de oliebronnen. De olieproducerende landen verzetten zich met alle macht tegen deze overheersingpoging. En met een familielid van de Saoedische koningsfamilie Bin Laden en de ondersteuning van de radicale islam met zijn radicale opruimpolitiek als het gaat om ongelovigen in dit geval de Russen, werd een Taliban-regime gevestigd van een meest fundamentalistische islam snit.

Olie: strategie positie islam

Wat de gevolgen van een oliecrisis kunnen zijn hadden we in de zestiger jaren ervaren. Het was een grimmig machtsvertoon van de olieproducerende landen om te bewijzen dat zij via de economische macht van de olie heel het westerse raderwerk konden stilleggen. Saoedi-Arabië heeft direct belang bij de vriendschap met Amerika om onbedreigd haar positie in het Midden-Oosten te consolideren en die positie te gebruiken om het ontstaan van de staat Israël blijvend te boycotten. Zij gebruiken de Palestijnen als een middel om de druk op de Joden te houden en de islam te confronteren met haar opdracht om de wereld-

heerschappij te vestigen door de Joden en de christenen te bekeren of uit te roeien. Nooit zal de heilige plaats Jeruzalem mogen worden weggegeven. En de voor de Arabische landen vernietigende oorlog, waarbij Gaza, de Westbank en Jeruzalem in handen kwamen van Israël was ook het begin van de strategische diplomatie. Om via de knellende en knevelende olie-alliantie met Amerika, Israël permanent onder druk te houden op de door het koningshuis gestelde voorwaarden om zo een continue oliestroom naar de westerse landen te garanderen. Deze hoge politiek ligt ten grondslag aan elke politieke ontwikkeling in het Midden-Oosten en de wereld. Het streng fundamentalistische koningshuis van Saoedi-Arabië, kan, dank zij de aanwezigheid van het zwaarbewapende Amerika, heersen op haar grondgebied en ziet het als wereldroeping om het wahhabistische gedachtengoed van de orthodoxe islam, zowel aan afwijkende islamgroepen op te leggen, als aan de rest van de wereld. Door de geschiedenis heen hebben de twee islamgroeperingen, die in het Saoedische koningshuis zijn samengegaan, op agressieve en gruwelijke wijze ook andere moslimgroeperingen een kopje kleiner gemaakt. Vandaag zijn de afstammelingen van het koningshuis, diplomaten, opgeleid aan de meest geavanceerde MBA en Harvard-scholen. Zij kennen de westerse mentaliteit bij uitstek en weten hoe zij strategisch diplomatiek, fundamentalistisch kunnen penetreren in de zwakke c.q. verzwakkende westerse democratieën. Met de vaststelling van de militaire hegemonie van een ultramodern en tot de tanden gewapend supermachtsysteem als de Verenigde Staten, zullen zij de guerrillatactiek van de invisible moskee penetratie via hun missionaire strategie in stand houden en uitbreiden.

11 september veranderde de wereld

Dat 11 september 2001 'changed the world', is duidelijk. Deze terroristische aanval was een test voor de westerse wereld. Dat het komende was, was duidelijk nadat de eerste aanval op de Twin Towers mislukte toen een met bommen geladen vrachtwagen ontplofte in de parkeergarage onder de Twin Towers maar niet meer onheil aanrichtte dan een enorme ravage. De bommen die ontploften naast de Amerikaanse ambassade in Kenia, enkele jaren daarvoor, was ook een teken van een oprukkende fundamentalistische strategie. Het is te simpel om te denken dat, nadat de Russen vertrokken waren, een gefrustreerde Bin Laden,

die met harde hand zijn met Amerikaanse steun ontwikkelde Taliban in Afghanistan vestigde, zich zag tegengewerkt door de nieuwe Amerikaanse politiek. Zijn eerdere vrienden waren nu zijn vijanden en wie kon beter weten dan Bin Laden wat de wereldstrategie van de Verenigde Staten is dan Bin Laden die nu niet terugdeinsde om de 'hoeren'-democratieën aan te vallen, om hen te straffen voor hun de islamwereldheerschappij tegenwerkende politiek. De terroristische bemanning van de onheilsvliegtuigen kwamen allen uit Saoedi-Arabië en waren opgeleid in de fundamentalistische islam, die hen bereid maakte om elke missie uit te voeren om het hoerendom van de Westerse wereld te vernietigen. Dat deze Twin Towers tot op de grond als een kaartenhuis in elkaar zouden zakken was waarschijnlijk niet de verwachting of de strategie. Dat er een strategie bestond om via passagiersvliegtuigen deze terroristische daad uit te voeren, was ook geen onderdeel van onderzoek door de inlichtingendiensten. Nog steeds bestaat er verwarring over de gruwelijkheid en deze onmogelijk geachte manier waarop de islam zijn vijanden te lijf denkt te kunnen gaan. De regels van de oorlog en de manier waarop je je tegenstander behandelt, bestaan in de islam niet. Opnieuw spreekt de koran boekdelen en anders nu ook deze recente geschiedenis wel.

Olie, smeermiddel van islampenetratie

Het moge inmiddels duidelijk zijn, dat gezien de agressieve aanvallen die sindsdien op dan de ene plaats en dan de andere plaats plaatsvonden passen in de heilige opdracht die de koran oplegt aan haar volgelingen. En daar waar de imam en de moskee zijn afgeweken van deze directe opdracht vanuit de koran, zal het wahhabistische koningshuis de wahhabistische strategie en politiek wereldwijd introduceren door een zending sijver die alle andere religies te boven gaat. Met de, met westers oliegeld gefinancierde, wereldwijde islamverspreiding, wordt de ene na de andere moskee bewerkt en bevolkt met een actievere uitvoeringsgroep van de intifada-gedachte vanuit een shariawetgeving die ook voor de moslim zelf geen enkele tegenspraak duldt. De moskee is dan ook de kazerne in het moslim-jargon. De koran is het zwaard en de volgelingen zijn de soldaten. Met deze verfijnde structuur van de moskee wereldwijd en de op de westerse democratie gebaseerde ideologie van vrijheid van godsdienst, zal de aanval van de islam zover gaan als de zwakheid

van de westerse democratie toelaat. Weer moeten we de koran lezen om te ontdekken wat de tegenstrategie moet zijn. Naast het lezen van de koran kunnen we ook de hadieth geschriften en de geschiedenis als les nemen. Daar waar de islam oprukt gaat het goedschiks of kwaadschiks. Wat nu gebeurt, kan gezien worden als een krachtmeting met de andere ideologieën. En daar waar de islam doordringt zal het zich nestelen totdat het moment aanbreekt van de overname van de strategische beslissingspunten. En daarbij zal het oliewapen het smeermiddel zijn om de islam vredig te laten penetreren in de westerse democratieën.

Islamvrede is absolute onderwerping

De daad van Mohammed B., om Theo van Gogh op klaarlichte dag in Amsterdam te vermoorden, is een perfect voorbeeld van een perfecte uitvoering van een fatwa. Je kunt je verzetten tegen de islam. Je kunt de profeet beledigen, maar dan is het enige antwoord van de moslim dat hij een heilige daad pleegt om de zondaar te doden in naam van de profeet. Het gaat daarbij dan ook niet om een haatexpeditie, maar om een uitvoering van een door de koran opgedragen daad. De moslim is verplicht om hem of haar die tegen de profeet ingaat tegen te staan en het leven te benemen. Vandaar dat moslimextremisme ook niet de juiste uitdrukking is. Wat wij terroristisch met onze westerse bril noemen is in feite iemand die gehoorzaam is aan de uitvoering van zijn godsdienst. Hij doet de samenleving daarmee een dienst. Hij brengt de samenleving dichter bij het utopische karakter van de islam. Want islam is een godsdienst van vrede voor hen die gehoorzaam zijn aan de islam en die elkaar in vrede laten leven zolang de opdrachten en de geboden van de profeet de basis zijn van de samenleving.

Het is dan ook onmogelijk om democratie te mixen met de islam. Het is òf het een òf het ander. En bij elke vorm van vermenging zal het er uiteindelijk toch op neerkomen dat de een onderworpen moet worden aan de ander. En dat zien we gebeuren en dat is een herhaling van de geschiedenis. Het is een permanent testen van hoe ver de islam kan gaan. Of het nu Nigeria of Indonesië is. De strategie kan dan ook niet anders zijn dan dat de oprukkende islam met alle diplomatieke en militaire en religieuze middelen moet worden tegengehouden.

Terroristen cellen netwerk

De reactie van Amerika na de aanval op de Twin Towers 11 september 2001 is dan ook een oorlogsverklaring aan het terrorisme. Niet aan de islam, maar in feite is het een aanval op de oprukkende islam. Amerika dat zich veilig wist tussen de oceanen, wordt geconfronteerd met een aanval in het hart van het land en hun democratisch kapitalistisch systeem. Het is de Pearl Harbor van de 21ste eeuw. Een verrassingsaanval. En het antwoord was dan ook snel en direct. Dat zal niet weer gebeuren. En een enorm Ministerie van Binnenlandse Zaken, dat tot dat moment niet bestond, werd uit de grond gestampt. Wij moeten nu zelfs een vingerafdruk van onze rechter- en linkerwijsvinger achterlaten als we het land willen binnenkomen. En met een schok komen de elkaar beconcurrerende veiligheidsdiensten tot bezinning dat ze met vuur speelden. En ook een Europa dat dacht de grenzen in een soort geforceerde Europese democratie open te gooien, komt langzaam tot bezinning dat het in feite een groot territorium maakt voor het vrije spel van terroristische activiteiten van welke snit dan ook. De recente bomaanslagen in Madrid en Londen zijn voorzichtige signalen dat de penetratie van de terroristische moslimcellen ver is doorgedrongen in het onbeschermd werelddeel Europa. We zien dan ook dat de relaties Engeland, Pakistan, Rome en andere wereldcentra ontstaan. En niet voor niets melden de autoriteiten dat er nog een wijd verbreid cellennetwerk aanwezig is, dat nieuwe aanslagen voorbereidt, ook omdat in de moskee de imams in hun preken blijven oproepen om een geforceerde bekering van de ongelovigen. Niemand zegt meer dat er geen gevaar dreigt, maar niemand weet waar en wanneer het gevaar weer tot ontlading komt. Het is in feite het bankroet van een westers veiligheidssysteem, dat zich door de guerrilla van de islam in de luren laat leggen.

Profetisch perspectief

Voor velen gaat het veel te ver om een relatie te leggen met de profetische ontvouwing van de apocalyptische perspectieven waar God het zo overduidelijk over heeft. Maar de werkelijkheid is de tragiek dat terwijl de aanvallen op het land en volk van Israël en de volgelingen van Messias Jezus hand over hand toenemen, de kerk en de christen daaraan voorbij denkt te kunnen en moeten gaan omdat van enig profetisch gezag en kennis tot op heden geen sprake is. Dit heeft ook

een eeuwenoude wortel omdat sinds Constantijn de Grote, de kerk, de Joden, heeft afgeschreven als de moordenaars van Jezus en de kerk uit de heidenen tot staatskerk is gebombardeerd, waarbij voor het Westen Rome het centrum is geworden en nog is. Maar wie enig bijbelinzicht heeft, die weet dat Jeruzalem de stad van God is. En dat God weer bij de mensen wil wonen en dat de grote eindstrijd zal plaatsvinden om Jeruzalem in het dal van Armageddon. En net als in de dagen van het Oude Testament, heeft God de grootmachten gebruikt om zijn plan met zijn land en volk te volvoeren, of het nu Egypte was of Assyrië of Babel of de Meden en de Persen of de Grieken en de Romeinen waren. En zo gaat het ook vandaag. De grote wereldschokkende omwentelingen van de laatste jaren staan al in het teken van deze uitvoering van Gods plan waarbij Hij zijn rijk van recht en gerechtigheid gaat grondvesten. Daarbij speelt de islam een cruciale rol. De gruwel der verwoesting staat op de plaats waar het dagelijkse offer is gestopt. En de kinderen van God staan aan de klaagmuur te klagen vanwege de teloorgang van hun heilige plaats. Met de dubbele tragiek dat zij, waarvoor in eerste instantie Messias Jezus kwam, Hem hebben afgewezen tot op vandaag toe. Maar Gods beloften blijven staan. En je hoeft het boek Daniël en de Openbaring maar te lezen om te moeten erkennen dat er in het Midden-Oosten meer aan de hand is dan een toevallig conflict. De volkeren doen er dan ook goed aan de profetieën te bestuderen en ieder wordt geroepen om temidden van de oordelen die over de aarde gaan, zich te bekeren. Want de bazuinen klinken en het eeuwige evangelie klinkt en het woord van God is waar. We kunnen dan ook reikhalzend verlangen, die grote dag te verwachten, waarop alle volkeren het Lam Gods zullen zien en erkennen, dat de HERE God, God is. Wat een verwachting! Wat een dag!

Jeruzalem, Daniël en de Openbaring

2 augustus 2005

Israëli's tegen Israëli's

Het komt er nu echt op aan. Israëli's verdrijven Israëli's uit hun huizen. Met groot machtsvertoon. En de Arabische wereld lacht. En in Washington beraden ze zich op de volgende stappen. Zijn ze dan vergeten dat de koran juist bevordert dat elke afspraak met de vijand mag worden verbroken? Ze zeggen, ze denken, vrede, vrede en geen gevaar, maar dan komt een plotseling verderf over hen. Hoe, dat is nog in de schoot van Gods plan verborgen. Daniël moest bepaalde openbaringen niet onthullen en ook de engel in Openbaring mocht wat de zeven donderslagen openbaarden niet doorgeven. En van de tijd of het uur weet alleen de Vader. Maar dat het komt staat vast. En dat het met groot geweld gepaard zal gaan, dat is duidelijk. God gebruikte de wereldmachten in de profetische tijden om zijn volk te straffen of te zegenen. En de zegen kwam op bekering en de straf op zonde. En ook vandaag is er niets veranderd. De volkeren worden gebruikt om Gods plan met zijn volk en de wereld uit te voeren. We zien het voor onze ogen. De hele wereld loopt te hoop over dat kleine stukje land met een paar miljoen inwoners. En nu is de gehele wereld gefocust op dat kleine stukje Israël in de Gazastrook waar dappere Israëli's zich hebben gevestigd met goedkeuring van hun eigen regering om nu met geweld door diezelfde regering uit hun huizen verdreven te worden om het land terug te geven

aan de moordenaars van hun kinderen, die de afgelopen jaren en ook vandaag niet terugdeinzen om met hun zelfmoordterrorisme, met de heilige jihad zoveel mogelijk dood en verderf te zaaien. Het is een hete zomer. Het is nu zeer urgent om opmerkzaam te zijn op Gods profetische hand in de geschiedenis die leidt naar de komst van de Messias op de Olijfberg om de wet te laten uitgaan vanuit Jeruzalem, waarnaar alle volkeren zullen optrekken om te erkennen dat de HERE God is.

Barbaarse concentratie van terreur

Het is op zijn zachts gezegd vreemd dat Jeruzalem, Israël en het Midden-Oosten steeds meer het nieuws bepalen wereldwijd. En dat niet voor een korte periode maar voor een lange periode. En het lijkt erop dat het nieuws steeds heter wordt. Wie had verwacht dat de Verenigde Staten van Amerika Irak zou invallen? En wie had verwacht dat de situatie zo explosief zou worden als het nu lijkt te zijn? Hoe moeten de Amerikanen ooit uit Irak komen? En hoe is het mogelijk dat na 1948 nu de Israëliëse regering zelf zijn eigen landgenoten uit de settlements verbant die ze zelf met veel moed en durf en beslistheid hebben opgezet? De hele wereld schijnt eraan te pas te komen. En wie had ooit verwacht dat na de kamazaki-piloten in de Japanse Pearl Harborstrijd er een tijd zou komen dat jonge mensen om religieuze en politieke redenen er geen been inzien, om zichzelf op te blazen ten koste van zoveel mogelijk andere mensen die met hen hun leven geven? Het zijn immers hun vijanden en daar moet je er zoveel mogelijk van om zeep brengen. We dachten te leven in een geciviliseerde wereld maar vandaag vliegen we met volle vliegtuigen in hoge kantoorgebouwen zoals de Twin Towers en zien we er geen been in om bommen te laten ontploffen in Madrileense treinen of om in de Londense metro dood en verderf te zaaien. En de hele wereld is in de weer om deze nieuwe vormen van barbaarse terreur het hoofd te bieden, een streep zettend door de evolutionaire gedachte dat als we maar goed ons best doen, we wel een geciviliseerde samenleving krijgen.

Explosief onoplosbaar

We worden geconfronteerd met een exploderend agressief mohammedanisme waarvan net als Jeruzalem, Mekka het centrum is boven op de

oliereserves waar de wereld op draait. Wie heeft zo'n explosieve en onoplosbare situatie ooit kunnen bedenken? We leven in een nieuwe tijd. Eeuwenlang lag Israël er verlaten bij. Na het jaar 70, het jaar van de verwoesting door de Romeinen, is het nooit meer opgebouwd. De prachtige, door Herodus tot grootse pracht en praal verfraaide, tempel ligt eeuwen in puin. De Joodse eredienst concentreert zich in de synagoge, met de eeuwenlang geciteerde bede: Volgend jaar in Jeruzalem. Er moesten zes miljoen Joden door het hoogontwikkelde christelijke westen vermoord worden in een wereldoorlog die aan vijf en vijftig miljoen mensen het leven kostte alvorens de wereldheersers met tegenzin en schoorvoetend de Joden een thuisland gaven in een deel van Israël.

Strijd om de Messias

Er ligt een vlijmscherpe scheidslijn tussen de muur van de klagmuur en de hoger gelegen moskee die bovenop de verwoeste tempel is gebouwd. Jood en moslim weten van de toekomst; want de Messias gaat komen. Hij komt door de Gouden Poort, die de mohammedanen voor alle zekerheid helemaal hebben dichtgemetseld. En omdat Joden nooit over graven lopen hebben ze er ook een begraafplaats voor gelegd. De Joodse en christelijke Messias kan dus niet komen. En om de daad bij het woord te voegen is er in de rotskoepel, die met zijn gouden dak boven Jeruzalem uit prijkt, in Arabische letters gegraveerd: Allah is god en Mohammed is zijn profeet en Allah heeft geen zoon. Dat is de duidelijk op de koran gebaseerde theologie, waaraan de hele wereld zich moet onderwerpen. En al de christenen die Die niet bestaande Zoon, Jezus, navolgen, moeten onderworpen worden aan de god van de islam: Allah. Wat denken die kruisvaarders wel die in de Middeleeuwen de Joden en de mohammedanen hebben uitgemoord? We zullen ze wel krijgen. Nu is het onze beurt.

Diefstal van beloften

En de tragedie van de christelijke kerk is dat al in de eerste eeuwen het dispuut losbarstte over de relatie tussen de gelovigen uit de heidenen en de Joden. De bijbelschrijvers begonnen er al mee. De indrukwekkende hoofdstukken die Paulus schreef in zijn Romeinenbrief, hoofdstuk 9 tot

11. En ook de woorden van de Here Jezus Zelf in het Evangelie van Johannes waarin Hij op directe en vlijmscherpe wijze de valse leer van de Farizeeën en de schriftgeleerden aan de kaak stelde. In Mattheüs noemt Hij hen witgepleisterde graven. En Stefanus zegt in zijn rede, dat zij altijd de profeten hebben gedood op wie ze nu zo prat gaan. Ze doodden ook hun eigen Messias Jezus. Woedend stenigden ze Hem. En al na drie eeuwen hebben de gelovigen uit de heidenen de Joden afgeschreven. De beloften gaan over op de kerk, wat dat ook is. Voor land en volk van Israël is er geen andere weg dan zich te bekeren tot hun Messias Jezus, Die ze gedood hebben. En als ze zich niet goedschiks willen bekeren, dan maar kwaadschiks. En dat hebben ze geweten. Het kruis is voor de Joden het zwaard. Van holocaust tot holocaust. En hun wantrouwen is zo diep ingevreten, dat in hun gedachten speelt wanneer ze de volgende holocaust kunnen verwachten. Zowel de christenen als de Joden walsen over hun eigen profetie heen, met alle gevolgen van dien.

Donker door totale Godsverduistering

Er heerst totale verwarring, die nog wordt vergroot door de massale secularisatie die sedert de Verlichting, de Franse Revolutie, het Rationalisme, het Darwinisme, het materialisme, heeft toegeslagen in het westelijke deel van de wereld. Ni Dieu ni Maître – liberté, égalité, fraternité: Geen God en geen Meester – vrijheid, gelijkheid, broederschap. Wij zelf zijn de norm. En via het evolutionistisch denken hebben we de basis van de schepping en de wetenschap ingeruild voor ons eigen intelligente denken waarin niets bovennatuurlijks past. En al wordt er geknaagd aan de wortels van het materialistische wetenschappelijk denken, alle zeilen worden bijgezet om de verworven goddeloosheid in stand te houden en hoogstens een ontwerp te accepteren achter de wetenschap, die evenals de oersoep van de evolutie ondefinieerbaar moet blijven. Het zou toch verschrikkelijk zijn als de afgezworen God weer meer punten zou krijgen?

Israël om veilige grenzen

Van de Joden die terugkeerden naar Israël is slechts een klein percentage gelovig. Zij zijn de orthodoxie in vele gradaties. Zelfs zover dat er

groeperingen zijn die het zionisme zelfs nazisme durven noemen, omdat zij de terugkeer zien als een vooruitgrijpen op de komst van de Messias. Eerst moet de Messias triomferend komen en dan zullen de Joden uit de volkeren terugkeren. De rest van de Joden zijn seculiere Joden, opnieuw van allerlei snit. Zij erkennen het recht op een staat, maar dat is meer vanuit een veiligheidsconstructie na zovele eeuwen van vervolging, dan dat het religieus gegrond is. Grote verwarring in Israël zelf, waar vaak de orthodoxen degenen zijn die de nieuwe nederzettingen beginnen op grond van bijbelse richtlijnen omtrent de grenzen en het recht hebben op het aan hen beloofde land. Er heerst dan ook een grote spanning tussen de orthodoxe Joden en de gesecculariseerde Joden die van alle delen van de wereld ook hun seculiere gedachtengoed binnenbrengen. Met afschuw ziet de orthodoxe gemeenschap de zogenaamde gay parades in Tel Aviv en in Jeruzalem. Het is onthutsend om te zien hoe door abortus meer kinderen sterven, dan er sterven op de slagvelden of door de intifada.

Confronterend onoplosbaar

Alles op een rij een verwarrende en confronterende situatie waarbij door de onderlinge tegenstellingen er kennelijk geen oplossing is voor een vreedzame oplossing in coëxistentie. Het is opvallend en niet te bedenken dat alles zich afspeelt rondom Jeruzalem, de stad van de sjalom. De stad van de vrede. De stad van God, maar ook de stad van Allah. De stad van het uitverkoren volk, gelovig of niet gelovig, in het uitverkoren beloofde land. Hoe is het mogelijk?

Alles op een rij zien we de volgende situatie:

- a. de wereld draait op olie, de olie zit onder de religie van de islam;
- b. de islam, geconcentreerd in het Midden-Oosten is een wereldveroverend alles en een ieder onderwerpende religie;
- c. het orthodoxe Jodendom verwierpt zijn Messias en zijn messiasbelijdende navolgers en verwacht een zegevierende wereldoverheersende Messias;
- d. het christendom heeft de beloften voor land en volk van Israël overgenomen en van toepassing verklaard op de kerk;
- e. Israël is een in meerderheid seculiere staat met de daarbij behorende waarden en normen;

- f. het westen is in een staat van waarden- en normenverval, seculariserend op basis van een evolutionistisch materieel denken;
- g. het christendom verwacht de wederkomst van de Messias en de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar gerechtigheid heerst, vooral aardsgericht, het koninkrijk hier;
- h. een kleine minderheid van het orthodoxe christendom verwacht de terugkeer van Messias Jezus op de Olijfberg en de slag bij Armageddon met de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar gerechtigheid heerst waarbij alle volkeren erkennen dat God, God is.

Plotselinge islamconfrontatie

Tot op heden is bij de apocalyptische verwachting en vervulling nauwelijks rekening gehouden met de rol die de islam zou kunnen spelen in de apocalyptische ontvouwing van het einde. De gesloten moslimlanden waren 'ver-weg-gebieden' waaraan nauwelijks enige strategische waarde werd toegekend, behalve dan de economische afhankelijkheid van de olie. De overheersende kracht van het eeuwenlang overheersende Ottomaanse Rijk was lang vervlogen en de westerse grootmachten meenden de zaak geheel onder controle te hebben. Met een oprukkend agressief wahhibistische getinte islam in Saoedi-Arabië lijkt een nieuwe periode aangebroken. De ontwikkeling wordt ten diepste bepaald door de nieuwe koning van Saoedi-Arabië die met zijn familie de olie en het land regeert en zo invloed heeft op het reilen en zeilen van het wereldgebeuren, waarbij de VS de belangrijkste rol speelt. Waar ligt het evenwicht tussen de extreme islam van het wahhibisme en de Amerikaanse invloed als beschermingsbuffer tegen welke andere vijand dan ook? Met de 11 september-aanval op de Twin Towers is een oorlog uitgebarsten. Officieel de global war on terrorism maar in werkelijkheid een clash van religies en culturen. Het christelijke Amerika en het Westen en de islam in het Midden-Oosten en met name Saoedi-Arabië. De olie is de weegschaal in politiek marchanderen en chanteren. Hoge politiek van de bovenste plank.

Clash van religies en cultuur

Willen we van deze clash van culturen en religies iets begrijpen dan is

het allereerste wat voor de hand ligt om de boeken waarop deze religies zijn gebaseerd te lezen en te bestuderen. En daarnaast vanuit de geschiedenis een patroon te ontdekken van waaruit deze religies in de wereld hebben geopereerd en nog opereren. Het gaat dan om de Torah en de profeten en de mishna, de geschriften die vanuit de rabbinale centra zijn geschreven. Vervolgens de koran en de geschriften daarna en ten slotte de bijbel bestaande uit het Oude Testament en de vervulling van de profetie met de komst van Messias Jezus in het Nieuwe Testament. Het is opvallend dat vooral de bijbel en de Torah heel veel geschiedkundig en profetisch voorspellende inhoud hebben. Terugkijkend in de geschiedenis zijn heel veel gebeurtenissen te traceren en in hun profetische duiding correct bewezen gebleken. De strijd om de authenticiteit van Messias Jezus woedde vanaf het begin, maar een nauwgezette studie kan ook voor de orthodox Joodse theologie tot verbazingwekkende conclusies leiden. Jesaja 53, het hoofdstuk van de lijdende en verlossende Messias, is de grote bottleneck, maar een objectieve studie kan duidelijk maken, zeker in het licht van alles wat nu apocalyptisch schijnt te gebeuren, dat Messias Jezus hun Messias was, Die ze door de bril van hun eigen theologie niet konden erkennen, toen niet en nu nog niet.

Profetische volkeren gebruikt en gestraft

En wat de gelovigen uit de heidenen betreft moet helaas geconstateerd worden dat zij al heel vroeg in de geschiedenis een waterscheiding hebben aangebracht tussen de kerk en de Joden. Als zij de Messias hebben afgewezen en zelfs vermoord, dan is er voor hen geen toekomst meer. Alleen een radicale bekering tot de kerk kan hen enige hoop geven. En we zien dan ook door de eeuwen heen een gruwelijke theologische dwaling die elk zicht op de profetische zeggingskracht van Messias Jezus en zijn eigen volk en land pikdonker maakt, terwijl zowel de profeten als Jezus Zelf, evenals de engelen, bij de geboorte en de apostelen steeds opnieuw beklemtonen dat God een plan heeft met zijn volk en zijn land en de gelovigen uit de heidenen, ja, met alle volkeren van de hele wereld. Hoe vaak wordt niet herhaald dat God ze verstrooid onder volkeren vanwege hun zonden? En dat al heel gauw nadat ze uit Egypte het beloofde land introkken. Ja God heeft het al in de geboden gezegd. En hoe vaak zegt Hij dat ze gestraft worden om hun zonden, maar op

bekering ze weer aangenomen en gezegend worden? En hoe vaak wordt herhaald dat de volkeren zich deerlijk zullen verwonden als zij denken op de straf van God voor zijn volk er nog een schepje bovenop te moeten doen? En we lezen dat ook uitvoerig in de profeten. En wij uit deze tijd hebben een enorme schuld op ons geladen vanuit de kruistochten en ons antisemitisme door de geslachten heen, maar zeker ook de holocaust die in onze tijd plaatsvond. Zijn dat eigen gedachtenspinsels of profetische waarschuwingen en vergezichten? Men leze het zelf. Pas op dat je het niet mist, want je leven hangt er van af.

Wereldveroverende, onderwerpende islam

En wie de koran leest kan niet anders dan concluderen dat het doel van de islam is de wereldveroverende visie van de alles aan de islam onderwerpende strategie. En wie dat tegenstaat moet gedood worden en dat doden wordt als een grootse daad van gehoorzaamheid gezien en niet als een wereldschokkend terrorisme. De zelfmoord- piloten in deze vliegtuigen zijn dan ook helden, die zeker de islamhemel verdiend hebben en de moordenaar op Theo van Gogh, is dan ook een geloofsheld die de eer van Mohammed dient omdat hij niet anders kan. Dit is geen fanatisme, dit is normale geloofsuitoefening. En daar is de prediking van de imam vol van. Ze moeten de strijd aanpassen aan de situatie waarin de islam verkeert, maar het gaat uiteindelijk om de onderwerping van de ongelovigen en de vestiging van een op de islamwetgeving gebaseerde rechtspraak van de sjaria en een islamitische republiek waarbij de ayatollahs en de imams en de clerus, het voor het zeggen hebben over de politieke machthebbers. En we hoeven maar om ons heen te kijken in de landen waar dit aldus georganiseerd is om te zien dat het zo is. Democratie en islam gaan dan ook niet samen. Zodra de islam de meerderheid kan bewerkstelligen zal de islam sjaria-rechtspraak en -organisatie invoeren. Alleen door macht tegenover macht te stellen is de islam in toom te houden.

Waakzaam zicht op profetie en vervulling

Als Petrus dan ook schrijft in de tweede Petrusbrief dat wij in het profetische woord niet mogen verachten, dan kan hij het wel uitschreeuwen, want hij heeft het zelf gezien toen hij met Jezus en Johannes en

Jacobus op de berg was en engelen kwamen en een stem uit de hemel zei: Deze is mijn geliefde Zoon, hoort naar Hem. En zij spraken met Jezus over de uitgang die Hij in Jeruzalem zou hebben en de toekomstige dingen. Wat een vervulling van profetie. En in het jaar 70 was Jeruzalem verwoest zoals in Mattheüs 23 en 24 door Jezus was voorgezegd.

En als we de Godsopenbaringen aan de profeet Daniël lezen dan gaat het heel concreet over koninkrijken die door de HERE God gebruikt worden om zijn profetie in vervulling te doen gaan. En als dan ten overvloede de Here Jezus aan de oude Johannes, verbannen op het eiland Patmos, verschijnt, dan is het één aaneenrijging van profetische onthullingen die voorafgaan aan de komst van dat Koninkrijk van recht en gerechtigheid. Wij worden allen met kracht opgeroepen om het Lam te volgen waarheen het Lam ook gaat. En dat betekent de weg van het kruis en de vernedering, de weg van de onvoorwaardelijke liefde, zoals Jezus zijn leven gaf voor zijn vrienden. En we hebben de genoemde rijken gehad en we zien nu de verdere vervulling. Hoe weten we dat? Lezen wat er staat, geloven wat er staat, dan heb je wat er staat! En het staat er immers! We mogen het van verre zien, want er blijven ook verborgenheden tot het einde. En dat is maar goed ook. Nu al zijn er hele volksstammen bezig om de klok erbij te zetten. En dat kunnen we niet en het is verboden. De oproep is waakzaam te zijn en niet af te vallen van het geloof. Dicht bij Jezus te blijven.

Strijd tussen God en de duivel

De strijd die woedt is bitter. De tijd dat er nog over een utopia geschreven werd of over een evolutionistische toekomst waar een supermens uit zou voortkomen, lijkt definitief voorbij. De wereld is gewikkeld in een vernietigend terrorisme waarvoor geen enkele plaats op aarde meer veilig is. Niemand zal meer kunnen ontkennen dat er een strijd woedt tussen goed en kwaad. Je hoeft geen super gelovige te zijn om te erkennen dat er goed en kwaad is. In ieder mens huist goed en kwaad. En als God Zich apocalyptisch conform zijn eigen Woord door de profeten steeds meer openbaart, zoals Hij het Zelf gezegd heeft maar ook aan de andere kant, de tegenstander van God, openbaart zich steeds manifester in literatuur en heksen, boeken en opleidingen, om de christenen en alles wat met God te maken heeft te onderdrukken en tegen te werken.

Wij moeten de naïviteit afschudden als zouden deze boze geesten alleen nog in sprookjes voor komen en alleen maar actief waren gedurende bijbelse tijden. Deze nogal breed verbreide misvatting zelf is een truc van de tegenstander. Naarmate de mens het bestaan en de werking van de duivel ontkent, kan de duivel steeds strategischer oprukken zonder dat hij tegengewerkt wordt. Opnieuw is uitermate belangrijk dat het ongeloof in het geloof in een duivel verdwijnt en de christen de bijbelse noties van een geestelijke strijd en een geestelijke wapenrusting gaat zien om bewapend te zijn om de aanval, die ook op hem en ons persoonlijk is gericht, te pareren.

Door God geborgen en gedragen in zijn Koninkrijk

We leven in enerverende tijden. Het Midden-Oosten, Israël en Jeruzalem zullen niet meer uit het nieuws verdwijnen. Willen we maximaal inzicht opdoen dan is grote urgentie om alles wat over de laatste dingen geschreven staat in de bijbel persoonlijk te lezen en te herlezen. We zullen dan ontdekken dat we af moeten van de donkere vlekken in onze theologie en ons geloof als het gaat over profetie. We moeten een inhaaloperatie doen. Dat zal vergezichten opleveren en een bevrijding geven en een kracht om staande te blijven waar de onthulling ook heen leidt. Temidden van de strijd om het einde zijn we geborgen in Christus, in God. We mogen ons veilig weten aan het hart, aan de troon van God, waar we midden in de strijd naar kunnen verlangen. Het kan lijken of de hele wereld tegen God is, maar God lacht in de hemel en Hij volvoert zijn plan van de oprichting van zijn rijk van recht en gerechtigheid. We zijn al onderdeel van het hallelujakoor en van engelen die rondom de troon van God steeds harder zingen naarmate de finale ontknoping van de overwinning op de duivel, het beest, de hoer, het grote Babylon, nabij komt. En het geheim is, dat temidden van die strijd, de oproep van het eeuwig evangelie, het woord van God, blijft klinken om ons te bekeren. Dat is nog eens onverdiende genade. Zelfs de grootste zondaars als een David, een Saulus en een Petrus mogen zich veilig weten in Jezus armen om zijn schapen te weiden. Daar word je toch enthousiast van?

Waarom zullen we het missen?

10 augustus 2005

Waarom zullen we het missen?

Waarom zullen we het missen? Het staat er toch? Waarom lezen we het dan niet? Waarom zijn we zo in de weer om van alles overhoop te halen om maar te weten te komen hoe het allemaal in de toekomst zal gaan? Maar we zijn te halsstarrig om te lezen wat voor de hand ligt. Daar moet toch meer aan de hand zijn dan alleen maar botte weigering? We hoeven er ook niet omheen te draaien. Het heeft kort en krachtig te maken met de theologie die al eeuwen lang de bijbel en de gelovigen teistert. Het begon al in de bijbel zelf. God schiep de wereld. En zie het was zeer goed. De duivel, de grote tegenstander van God, die uit de hemel geworpen is omdat hij gelijk wilde zijn aan God, probeert Gods werk te torpederen. En de zonde heerst in de wereld. De schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen. En we zien het voor onze ogen. Goed en kwaad vechten op leven en dood met elkaar. Kies dan het leven, is de oproep. God kiest Zich een volk uit om het herstel van alle dingen tot stand te brengen. Messias Jezus kwam om de zonde te verzoenen. De Zoon van God. Hij nam de zonden van de gehele wereld op Zich. Kom tot Hem. Bekeer U, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Volg Mij. En na kruis, opstanding en Hemelvaart wachten we op de openbaarwording van de zonen Gods. Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde waarop gerech-

tigheid woont, zal komen met kracht door bloed en vuur heen.

En wat doen wij? Wij zetten een streep door de profetische zeggingskracht van het woord. En we lopen finaal vast met de profetie voor de komst van Messias Jezus. We slaan de profeten dan ook maar over. En we vergeestelijken alle profetieën over de toekomst naar de gelovigen uit de heidenen. Als de Joden hun Messias afwijzen dan zijn er dus ook geen beloften meer. Wat een arrogantie. Wat een schriftverkrachting. Wat een oordeel laden we op ons. En dat gaat nu al eeuwen en eeuwen door. En de kerk en de cultuur en de theologie zijn geheel gebaseerd op deze valsheid in geschrifte. De paus in Rome zetelt op de stoel van Petrus. En de afsplitsingen van deze paus, eerst in orthodoxe richting of protestantse richting sinds 1517, hebben zich niet bekeerd van deze valse theologie met alle gevolgen van dien. Vandaag worden we scherp bepaald bij een politieke ontwikkeling in het Midden-Oosten die vanuit geschiedkundig oogpunt vreemd is. Hoe is het mogelijk dat de wereld te hoop loopt om zo'n klein stukje land met zo weinig inwoners. En hoe is het mogelijk dat de wereldgodsdiensten zich alle richten op de overheersing van de stad Jeruzalem, die naar de naam zegt de stad van de sjalom, de vrede is, maar in werkelijkheid de stad is waar de grote strijd zich op richt. Opnieuw de vraag, waarom toch zo'n weigerachtige houding om je dan vooral niet te verdiepen in dat woord, die openbaring zelf, die toch recht heeft om gelezen te worden zoals het er staat, en uitgelegd te worden vanuit de tekst zelf?

Daniël en het grote beeld

We lezen in Daniël. We lezen van het grote beeld. We lezen van de grote rijken die elkaar zullen opvolgen. En we lezen van het schrift op de wand. Koning Balthazar heeft op het grote feest het gerei dat geroofd is uit de tempel in Jeruzalem genomen om een groot drinkgelag te organiseren. Mene, mene, tekel urfarsim. Gewogen en te licht bevonden. En koning Balthazar sterft nog diezelfde nacht. De vijand komt het onneembare Babel binnen en het rijk valt ineen. En dan komt de engel en die vertelt Daniël van wat er komen gaat. Eerst het Assyrische rijk, dat de tien stammen in ballingschap voerde. En dan valt het rijk en komt het Babylonische rijk met Nebukadnessar die de twee stammen in ballingschap voert. Daniël is een van de ballingen van koninklijke bloede die

tot grote hoogte stijgt aan het hof van de koning. En Gods hand is direct in zijn leven. Hij blijft trouw aan de God van Israël. Hij verontreinigde zich niet met de spijze van de koning en dan geschiedt Gods wonder dat hij en zijn vrienden er beter uitzien dan alle anderen die wel de koninklijke spijze eten. Dan heeft de koning een droom. We lezen van de grote steen die de rijken vermorzeld. Het laatste rijk van ijzer en leem houdt het niet. Verzwakt. Niemand kan het uitleggen en ook het leven van Daniël en zijn vrienden staat op het spel. Maar God geeft hem de uitlegging. En dan komt dat grote beeld dat ze moeten aanbidden. Ze doen het niet. En dan worden ze in de oven geworpen. En dan zien de koning en zijn mannen vier mensen in de vurige oven lopen. Ze komen eruit, ongeschonden. God spreekt op geloof. Want ze hadden de koning gezegd, dat ze een God hebben die hen kan redden uit de oven, maar ook al redt God niet, ze zullen toch niet buigen voor deze afgod. Wat een geloof! Wat een vertrouwen! Wat God ook doet, het is goed. Dat is vrede. En dan wordt Daniël in de leeuwenkuil geworpen onder Darius, die koning is in het volgende rijk, in het rijk van Meden en Perzen. En dan bidt hij driemaal daags trouw met het aangezicht naar Jeruzalem, met een open venster. Maar God beschermt hem. De koning trekt hem op uit de kuil en hij maakt Daniël de grootste in het land. En dan leest Daniël in de geschriften dat God zeventig jaar zal laten verlopen over hun ballingschap en zich dan zal ontfermen. En Daniël roept de HERE God aan, dagen lang. Wij hebben gezondigd. Wij hebben U beledigd, getart. Wij hebben U verlaten. Wij hebben de afgoden gediend. En dan komt de engel. Daniël krijgt de gezichten wat er in de toekomst gaat gebeuren. De vier dieren en de ram en de bok en de zeventig weken.

Rijken komen en rijken gaan profetisch

Daniël is verstijfd van schrik en zo onder de indruk, dat de engel hem kracht moet geven om op te staan en het op te schrijven. En dan is hij drie volle weken in rouw. De engel had al veel eerder willen komen maar hij moest strijden tegen de koning van Perzië. Er is grote activiteit in de hemelse gewesten met een directe uitwerking van wat er op de aarde gebeurt. God legt uit wat er allemaal in de toekomst gaat gebeuren. God spreekt over het Assyrische rijk dat ten onder ging. Hij spreekt over het Babylonische rijk dat na zeventig jaar zoals God Zelf aangekondigd had ten onder ging en opgevolgd werd door het rijk van de

Meden en Perzen en Daniël kon het beamen want hij had het zelf gezien. God had hem gebruikt als een profeet om te verkondigen wat geschreven staat en wat er gebeuren gaat. Het is een wonder. En dan wordt het Griekse rijk aangekondigd. En dat rijk is gekomen. Het Grieks Romeinse rijk. Het is gebeurd. We hebben het gezien. En dan worden de hoornen op de kop van de ram uitgelegd. Het zijn allemaal rijken die achtereenvolgens zullen komen en verdwijnen om plaats te maken voor weer volgende rijken. Er worden geen namen en data bij genoemd, maar het gaat over de toekomst. En Daniël moet het opschrijven, maar, moet het ook ten dele verzegelen. En in de eindtijd zal het gaan om de grote strijd tussen de laatste vorsten van het noorden en het zuiden en de confrontatie met het Sieraadland in het oosten. Er zal dan een grote benauwdheid zijn en de verstandigen, die in het boek des levens staan, zullen ontkomen maar wie niet geloven zullen een eeuwig oordeel ontvangen. Meer mag Daniël niet openbaren. Het moet verborgen blijven tot de eindtijd.

Een overwinnende Messias

En dan komt de door de profeten honderden malen aangekondigde Messias Jezus. Hij komt zoals Hij zou komen, maar Hij past niet in de religieuze opvatting van zijn volk in die tijd. Het moet een zegevierende Messias zijn, want dat staat toch beschreven als het gaat over de eindtijd. Hij zal overwinnen. En dat is ook vandaag nog de verwachting van het getergde en door de eeuwen geknechte en vervolgd maar uitverkoren volk van God. Hun altijd weer terugkerende groet: ‘tot volgend jaar in Jeruzalem’, heeft dan ook de diepe betekenis van hun verlangen naar een overwinnende Messias die hun vijanden zal verslaan. Tragisch als de Here Jezus in Mattheüs 23 zijn scherpe rede tegen de schriftgeleerden en de Farizeeën uitspreekt vlak voor zijn lijden en sterven. En hoe had Hij hen niet straf en scherp toegesproken. En hoe had Hij niet verbolgen het tempelplein schoongeveegd. Het zou toch een bedehuis voor alle volkeren zijn maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.

Islam, als antichrist

Tragisch, tragisch. En als Hij dan met zijn discipelen over Jeruzalem uitkijkt vanaf de Olijfberg dan zegt Hij: ‘Ziet gij dit alles?’ En hoe mooi

was de tempel verfraaid door Herodus. Uitgesproken Herodus, die op goede voet wilde blijven met de Farizeeën en de schriftgeleerden, maar die in zijn familie er niet voor terugschrok om de kinderen van Bethlehem uit te moorden en Johannes het hoofd af te hakken, die in de gevangenis zat toen deze hem confronteerde met de hoererij, met de vrouw van zijn broer. En in het jaar 70, bij de opstand tegen de Romeinen zijn de Romeinse legers gekomen en hebben de tempel en Jeruzalem verwoest en tenslotte ook na een lang beleg Massada. Het moest maar eens afgelopen zijn met dat opstandige volk. En zo zien we dat ook het Romeinse rijk gebruikt is om Gods plan te volvoeren. En we zien door de geschiedenis heen dat het ene koninkrijk het andere opvolgt en dat de gruwel der verwoesting inderdaad is opgericht op de heilige plaats en dat sinds de val van Jeruzalem de stad en het land niet meer zijn opgebouwd. En in de zevende eeuw, bij de Mohammedaanse veroveringen, is op de plaats van de tempel hun moskee gebouwd met het opschrift: Allah is God en Mohammed is zijn profeet en Allah heeft geen zoon. Deze godslastering die Johannes in zijn brieven beschrijft als de anti-christ prijkt tot op vandaag boven Jeruzalem en is een aanstoot voor Jood en christen. En de eeuwenlange overheersing door het Ottomaanse rijk heeft het beloofde land en het uitverkoren volk van geen betekenis gemaakt in de wereld. Het grote centrum van de Joodse cultuur was niet Jeruzalem maar Babel, met zijn na de ballingschap achtergebleven ballingen en later Alexandrië in Egypte waar ook een bloeiende Joodse cultuur was. En het is pas na de Tweede Wereldoorlog van 1940-1945 vanuit het Duitsland in Europa, dat de vernietiging van de Joden als een centrale doelstelling op het programma had staan en er in slaagde om zes miljoen Joden uit te moorden, dat na 1945 de bondgenoten, na een moeizaam compromis, besloten, om de Joden een stuk land in Palestina te geven waar ze zich mochten vestigen. Meteen nadat deze Joden de staat Israël hadden uitgeroepen verklaarden de omliggende landen van alle kanten Israël de oorlog. Als door een wonder werden de vijanden afgeslagen tot vijf maal toe. Tot op vandaag gaat de strijd voort waar de Israëlomringende vijanden steeds agressiever niet schromen te proberen alle Joden de zee in te drijven. Hoe is het mogelijk dat dit kleine land met een zo beperkt aantal inwoners en met zo weinig grondstof en economische rijkdom toch al jaren en ook in de toekomst de politieke kaart van de wereld bepaalt.

Nieuw Testamentische apocalyptische contouren

Het is alsof de apostel Johannes die zo dicht aan het hart van Jezus leefde en die met Petrus en Jacobus tot de kerngroep behoorde toen hij al oud geworden was en vele van zijn medediscipelen een martelaarsdood heeft zien sterven en nu zelf ook verbannen is op het eiland Patmos, door de Here Jezus uitverkoren is om de openbaring te ontvangen van hetgeen weldra geschied zal. Hij wist er al van want hij was met Jacobus en Petrus op de berg geweest toen Mozes en Elia verschenen en een stem uit de hemel klonk: Deze is mijn geliefde Zoon. Zij spraken over de uitgang die Jezus als Messias in Jeruzalem te wachten stond. Hier werden eeuwen aan elkaar geklonken. Tussen Mozes en Elia waren honderden jaren en tussen Elia en Jezus werden eeuwen overbrugd. En met de openbaring van Jezus aan Johannes werden de profetieën van Daniël en alle profeten in een eindtijd, in perspectief gezet. En dat is ook de bedoeling. Het is tragisch, dat als gevolg van de geestelijke Israël-theologie, waarbij al in de eerste eeuwen de eeuwigdurende beloften voor land en volk van Israël werden gestolen en van toepassing verklaard op de kerk, waardoor kerk en christen geen aandacht hebben geschonken aan de profeten en zich eigenlijk afvroegen, zoals bijvoorbeeld de grote reformator Calvijn, of de Openbaring wel als onderdeel van de bijbel zou mogen behoren. Hij schreef een verklaring van alle bijbelboeken behalve van de Openbaring. En de reformator Luther, die, nadat hij constateerde dat de Joden weigerden zich te bekeren, ernstig antisemitische geschriften het licht deed zien, die ook een Hitler inspireerden om de Joden te vervolgen. En zolang de paus denkt op de stoel van Petrus in Rome te zitten, is er voor een letterlijke vervulling van de beloften voor land en volk van Israël in Jeruzalem in hun theologie, geen plaats. In feite roken de schoorstenen van Auschwitz nog doordat wereldwijd de antisemitische vervolgingsader nog springlevend is en op elke gewenst moment weer kan opspringen en die vandaag door de toenemende strijd in het Midden-Oosten dan ook manifest aanwezig is. In de Openbaring van Jezus aan Johannes worden geheimen die in Daniël nog verborgen moesten blijven meer zichtbaar alhoewel ook Johannes niet alles mag verklaren wat hij hoort en ziet.

God en het overwinnend Lam

We horen in de Openbaring van de zeven gemeenten. We lezen van de

kenmerken van deze gemeenten. En de kern van alles is de oproep om trouw te blijven en te volharden in het woord van God. Er is geen plaats voor compromis. Ze worden als het ware als voorbeeld gesteld voor alle gemeenten door de eeuwen heen. Je kunt je vergelijken met deze zeven gemeenten om te weten of je op het spoor van Jezus bent en waar je je moet bekeren. Het zijn de zeven sterren, de zeven engelen, die de zeven gemeenten bemoedigen en vermanen en oproepen bij het woord te blijven. De zeven kandelaren zijn de zeven gemeenten. En het is de HERE God, het woord van God, dat als een tweesnijdend scherp zwaard duidelijk maakt wat wel bij God hoort en wat niet. Wat dan volgt is een opsomming van een overwinnende God en het Lam op weg naar de totale overwinning van de zonde en de dood door een zware strijd heen met de duivel, de hoer, het beest, het Babylon, dat in één uur zal vallen en waaraan de hele wereld zal weten dat de HERE God is. Het moet een indrukwekkend gezicht zijn geweest om de troon van God te zien en de vierentwintig ouderlingen daar omheen en het Lam op de troon en de vier dieren en de vurige fakkels en het altaar en de glazen zee en de legioenen engelen, die alsmaar het halleluja zingen en de HERE God en het Lam loven en prijzen. En de boekrol in de hand van het Lam gegeven zal geopend worden. Na de zes zegels die geopend worden is er het begin van het oordeel. We zien dan de honderd vier en veertig duizend, uit elke stam de twaalf duizend, en we zien de grote schare voor de troon, die uit de grote verdrukking zijn gekomen En als het zevende zegel wordt geopend, zijn er zeven engelen met zeven bazuinen, die met elke bazuin een erger oordeel aankondigen.

De twee getuigen

En dan zien we een engel met een geopend boek en horen we de zeven donderslagen, waarover Johannes niet mag schrijven. Johannes moet het boekje opeten dat zoet is als honing in de mond en bitter in de buik. Dan komen de twee getuigen die oproepen tot bekering. En dan wordt het beest losgelaten die hen overwint en doodt, hun lijken liggen drie en een halve dag op de straten van Jeruzalem maar worden levend en worden weggenomen. En bij de laatste, de zevende bazuin, gaat de hemel open en zien we de tempel Gods en de ark. Het koningschap is aan onze HERE gekomen. En dan komt de vrouw met twaalf sterren om haar hoofd en de draak. En Michaël voert oorlog tegen de draak. En allen die

het beest niet aanbidden, die het getal van het beest niet hebben, hun namen zijn geschreven in het boek des levens van het Lam. We zien de honderd vier en veertig duizend op de berg Sion. De aarde wordt gemaaid ten eeuwigten leven en de anderen worden getreden in de persbak van de gramschap Gods. Een zee van glas, de overwinnaars, zingen het lied van Mozes. De laatste plagen komen met de zeven engelen, met de zeven schalen van gramschap. Het grote Babylon, de moeder der hoeren. Gaat uit van haar, mijn volk. Wee, wee, die grote stad. Het bloed zijner knechten zal van haar hand geëist worden. En het woord van God blijft klinken. Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Bekeer je voordat het te laat is. De eerste opstanding, als de martelaren opstaan en duizend jaren regeren met het Lam en de satan in de afgrond verzegeld is en dan losgelaten, voor korte tijd de mensen zal verleiden, maar als de satan de heilige stad omsingelt dan komt vuur van de hemel en verzwolgen is de duivel in de poel des vuurs. En dan worden voor de troon de boeken geopend en ieder werd geoordeeld naar zijn werken. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. Zie de tent van God is bij de mensen. Zij zijn geschied. Hij toonde mij de heilige stad Jeruzalem. De HERE God is haar tempel en het Lam en hun troon. En zij zullen als koningen heersen in alle eeuwigheden. En zie, Ik kom spoedig. En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet (Openbaring 22:17).

Lezen en proclameren

Waarom zullen we het missen? Lees het! Het meest voor de hand liggende is het zelf te lezen. Maar de grote tegenstander doet er alles aan dat wij het niet lezen. We moeten ons er dan ook toe zetten. Waarom zullen we het missen? Het is te mooi om waar te zijn. Dank U HERE voor zoveel concrete openbaring. Het staat allemaal geschreven en het is en zal gebeuren zoals het beschreven staat. We moeten het Lam volgen waar het ook gaat. En het Lam gaat de weg van de gehoorzaamheid tot de dood. Het Lam gaat waar we zelf niet willen gaan. Ze hebben het Lam vervolgd, ze zullen ook ons vervolgen, want het beest zal alles doen om de heiligen te overweldigen. En als we niet sterk staan dan zullen we de wonderen van het duivelse beest ook aanbidden. Want zoiets kan toch alleen maar van God komen. Maar vergis je niet, de

tovenaars bij Farao, deden ook wonderen, waar we versteld van staan. En vandaag komt de duivel ook met allerlei wonderen. Het is een geestelijke strijd. En als we als martelaren sterven dan zullen we deel hebben aan de eerste opstandig. Niets kan ons scheiden van de liefde van God (Romeinen 8:37). Zelfs de dood niet. We zijn geborgen in Christus, in God. Zie dan op Jezus! Heerlijk om zo'n Heiland te hebben. Dat moeten we dan ook van de daken roepen. Dat moeten we leven en proclameren. Daar moeten we de dag mee beginnen en de dag mee eindigen. Het is een heerlijk evangelie. En te midden van de grote strijd zullen we met steeds meer enthousiasme met de engelen het eeuwig halleluja zingen, want de overwinning is behaald op het kruis van Golgotha. Het wachten is alleen nog maar op de volledige ontknoping. Willen we strategisch kunnen denken, dan zullen we de kennis van dat woord van God ons eigen moeten maken. Het is geen boek. Het is een openbaring van God. En God spreekt tot ons door zijn woord en door zijn Geest. Elke keer als we het lezen kan het niet anders dan dat ons hart geraakt wordt om in het reine te komen met God en vanuit zijn liefde genade en geduld en barmhartigheid en zijn grote goedertierenheid en vanuit alles wat God ons op overvloedige wijze wil geven, te leven. Dat wil toch niemand missen? En dat hoeft ook niet, want God wil dat alle mensen tot geloof komen en niemand verloren gaat. Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe (Johannes 3:16). Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden om de wereld te veroordelen, maar om de wereld te behouden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld. Want ieder die niet in de Zoon van God gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.

Profetische vervulling van terugkeer

De openbaring van God door zijn woord draagt ons door het leven heen. Hij gebruikt de volkeren om zijn plan te volvoeren. Het ene rijk komt en het andere rijk gaat. Zoals Assyrië en Babylon gebruikt werden om het volk in ballingschap te laten gaan en het Perzische rijk gebruikt werd om van de twee stammen, na zeventig jaar, een aantal te doen terugkeren, te doen terugkeren om de tempel en de stad te herbouwen, zo zal God de volkeren gebruiken om zijn rijk van recht en gerechtigheid te

vestigen. Messias Jezus kondigde de verwoesting van Jeruzalem aan en het is gebeurd. De profeten kondigden de terugkeer van het over de wereld verstrooide volk aan. En het begin van dat gebeuren zien we als het begin van de grote uittocht waarbij de uittocht uit Egypte in het niet valt. Met de aanval op de Twin Towers in New York en het Pentagon op 11 september 2001 is de wereld niet meer hetzelfde; dat ervaart iedere wereldburger. De volkeren worden naar het Midden-Oosten getrokken. De overgebleven grootmacht Amerika zit met handen en voeten gebonden aan het Midden-Oosten probleem en de 'roadmap to peace' die Amerika, Rusland en de Europese Unie hebben opgesteld is tot nu toe een 'roadmap to war' gebleken. Nog enkele dagen en de Gazastrook wordt onder grote drang van de EU en de USA en alles wat macht heeft in de wereld 'Juden frei' gemaakt. Geen wonder dat de settlers, die er met gevaar voor eigen leven onder aanvoering van hun leiders naar toe gingen, hun verdrijving beschouwen als het werk van nazi's. Een holocaust in eigen land. De spanning stijgt en er wordt al gesproken over een burgeroorlog. Deze ontruiming is een uitnodiging voor alle Arabische landen om nu met nog grotere inzet alle Joden de zee in te drijven. De olie moet blijven vloeien dus de USA zullen alles doen om te zorgen dat dat zo blijft. De grens tot waar Israël kan gaan in hun verzet is de garantie van de oliestroom uit het Midden-Oosten. De fundamentalistische islam van het wahhabisme in Saoedi-Arabië zit daar bovenop. Het kan dus niet anders gaan dan, wanneer Israël met de VS uit de pas gaat lopen, de kans op een confrontatie met de VS niet uitgesloten is. We lezen over de uiteindelijke slag in Armageddon, waar de volkeren uit het noorden en het zuiden, verenigd tegen Israël, het willen vernietigen. Dan zal de HERE verschijnen en voor hen strijden. Hij zal regeren vanuit Jeruzalem van waaruit de wet zal uitgaan. En alle volkeren zullen erkennen dat de HERE God is. Hoe, dat blijft verborgen tot de eindtijd. Maar het ziet er naar uit dat we daar middenin zitten. Bekeer je dan en mis het niet, want God biedt ons bescherming en geborgenheid nu en het eeuwige leven in zijn Koninkrijk, uit genade, om niet aan.

Gush Kativ leeg, Katrina slaat toe

6 september 2005

Gush Kativ leeg, Katrina slaat toe

Hartverscheurende taferelen. Een hermetisch afgesloten Gaza. Gedwongen ontruiming van 9000 settlers door hun eigen regering Sharon, die hen na 1967 juist heeft aangemoedigd om zich te settelen in de op de Palestijnen veroverde gebieden. Ze riepen leuzen als Auschwitz en Holocaust. Diepe wonden werden geslagen. En honderdduizenden waren op de been in en buiten Israël om deze ontruiming te voorkomen, weg te bidden. Ook wij bijeen op de wereldwijde protestdag in juli, in het kerkje van Eemnes, om ons solidair te verklaren met de bedreigde inwoners van de Gazastrook. De Palestijnen zaten als haviken te wachten op deze ontruiming. Het begin van hun zegetocht naar Jeruzalem, de Tempelberg. De heilige moskee. Overwinning van de islam. Weg met de Joden. Dood aan de Joden en de christenen. De 'roadmap naar peace' in het Midden-Oosten is de totale vernietiging van de staat Israël. En dood aan alle Joden. En in het wereldwijde opkomende islamisme is de leus dat heel de wereld tot het huis van de islam behoort en dat dit nu met geweld moet worden veroverd. Het plotselinge toeslaan van de islam met de val van de Twin Towers als dramatisch keerpunt, is niet een eenmalige incidentele zaak, maar een wereldwijde strategie waarop de radicale islam van het Saoedi-Arabisch vorstendom allang heeft zitten wachten. En wat dat betekent, dat weten de volgelingen van

Mohammed zelf het beste. Een radicaal volgen van de geboden van Mohammed of de dood. En deze radicale gehoorzaamheid vindt zijn ultieme vervulling in de zelfmoorbombers die met ondersteuning van hun gezin en familie zich laten opblazen als er maar zoveel mogelijk vijanden worden gedood. Ter ere van Allah.

Koran, oorlogsboek voor de wereldwijde vrede van het huis van de islam

Je hoeft de koran maar te lezen om te ontdekken wat hun geloof inhoudt. De koran heeft het niet over de God van de bijbel. De koran spreekt over de afgod, door Mohammed gecreëerd, die met harde en bittere hand radicale gehoorzaamheid eist op straffe van het eeuwig branden. Er is geen plaats voor genade. Er is geen plaats van verzoening. En Jezus is een goede profeet, zoals er zovelen geweest zijn. Best om die te eren, maar als je spreekt over Jezus als Zoon van God, dan is dat reden om gedood te worden. Allah is God en Mohammed is zijn profeet en Allah heeft geen zoon, staat de binnenmuur van de Rotskoepel op de Tempelberg en dat is de centrale leer van de islam. De naïviteit van velen in het westen al zou de islam een godsdienst van vrede zijn, tart elke werkelijkheidszin. De islam is een godsdienst van vrede als je je onderwerpt aan de islam. De islam eist onvoorwaardelijke overgave aan de islam. En als je leeft in door de islam overheerste gebieden dan ben je een dhimmi. Zolang je je niet keert tegen de islam kun je nog een beetje jezelf zijn, maar op het minste of geringste vergrijp ga je eraan. De naïviteit van veel christenen dat de god van de islam dezelfde is als de God van de bijbel brengt velen in verwarring. Het is van groot belang om dit onderscheid scherp onder de aandacht te brengen van de christenheid. Een christenheid die zelf in zijn oecumenische verzwakking geen been ziet om de islam als medegodsdienst te omarmen. Immers de exclusiviteit van het offer van de Zoon van God, als verzoener van onze zonden is bij velen geen geloofsgoed meer zodat deze categorie een eenvoudige prooi kan worden van de zich als vredesengelen voordoende islam, maar radicaal zal toeslaan als het zover is om de macht over te nemen. Door de jarenlange invasie in het westen van werkers uit islamlanden staat het demografisch vast dat in deze eeuw grote delen van West-Europa een islamitische meerderheid gaan krijgen. En nu al zijn er gebieden waar in feite de islamitische sharia

wetgeving het voor het zeggen heeft. Het is zelfs al zo dat in het overgedemocratiseerde Canada de wetgever bezig is om daar, waar de islam in de meerderheid is, in eigen kringen toestemming te geven om de sharia wetgeving toe te passen. Er is echter voldoende reden dat dit niet mogelijk is, omdat deze religieuze rechtspraak haaks staat op het democratische rechtsgoed, daar waar in het westen de samenleving op Joods-christelijk erfgoed is gestoeld.

Landverraad door gekooide havik Sharon

De ontruiming van de Gazastrook is wonderlijk en tegen de verwachting in snel en soepel en zonder geweld verlopen. Huilende soldaten en bewoners begrepen samen de onmogelijkheid van de opdracht die ze moesten uitvoeren. Onder tranen werd de Menora van de synagoge gehesen om mee genomen te worden naar hun nieuwe verblijven op de westelijke Jordaan- oever. Daar waar ze hun leven voor in de waagschaal hadden gesteld, werd ontruimd. Geen enkele kans om dit tegen te houden. En de Almachtige, ondanks alle gebeden en luidruchtige protesten wereldwijd, had het kennelijk toegelaten dat het zou gebeuren. Een Sharon, de havik, die juist aan de macht was gekomen om zijn krachtige hand te laten zien, was de zwakkeling, om uit politiek opportunisme deze daad door te drukken. De burgeroorlog die werd gevreesd bleef uit, maar de diepe wonden in de Israëlische samenleving zijn geslagen. Het vertrouwen in de regering is verdwenen. Vol spanning en afgrijzen wordt gewacht wat de volgende verrassingen zijn die uit de hoge hoed van de hoog geplaatste politici gaan komen. Neen, de westelijke Jordanoever zal niet worden ontruimd. Daar wonen nu meer dan één miljoen mensen. Maar welk deel zal nu aan de beurt zijn? Want de Palestijnen hebben al aangekondigd met deze, in hun ogen cosmetische ontruiming, geen genoeg te nemen. Te verwachten is dat ze in hun eigen totaal ontwrichte gebied, geteisterd door corruptie, onderling wantrouwen, ook onderlinge haat en totale chaos, straks de ontruimde gebieden zullen intrekken om hun haat bot te vieren. De werkeloosheid is groot. Het eigen initiatief is nihil. De afhankelijkheid van Israël was, is en blijft groot. Maar wee je gebeente als je een gematigd geluid laat horen, want dan staat de Hamas en de Palestijnse Autoriteit klaar om je een kopje kleiner te maken. En wie in de Palestijnse eigen gevangenis- en terechtdoelen weet zeker dat de folterpraktijken zo meedogenloos

zijn, dat hij er alles aan doet om daar niet terecht te komen.

Antisemitisme ten diepste haat tegen God

De haat tegen Israël is onvoorstelbaar groot. Het antisemitisme is grenzeloos. Joden van voor de Tweede Wereldoorlog ervaren het antisemitisme van vandaag als erger dan in die tijd. Ze durven niet op straat. Hun kinderen kunnen onbewaakt niet met een keppeltje op straat. Joodse eigendommen moeten weer meer bewaakt worden. En het Europa van vandaag met zijn holocaust-verleden, nog maar net 60 jaar geleden, loopt voorop in de wereldorganen als het er om gaat om Israël al het zwarte schaap te bestempelen. Als Israël een beveiligingshek bouwt staat de wereld klaar om het te veroordelen. Dat dagelijks zelfmoorbombers een gevaar zijn en inmiddels al honderden Israëli's uit elkaar hebben laten spatten, doet niet terzake. Het hek moet weg. Deze onvoorstelbare politieke naïviteit, agressie, domheid, oneerlijkheid, kent geen grenzen. Europa heeft kennelijk na de vreselijke schuld die het op zich geladen heeft in de Tweede Wereldoorlog nog niet geleerd om zich te bekeren. Kon je nog zeggen dat het Hitler Duitsland was die de aanstichter was van de holocaust, nu is het de Europese Unie en allerlei instanties die niets anders doen dan Israël in een kwaad daglicht stellen. Dat een misleide ex-premier Van Agt zich als spreekbuis opwerpt van deze antisemitisch beïnvloede lieden maakt het schrijnend, maar ook duidelijk hoe het denken van deze mensen vergiftigd is door een emotioneel naïef denken dat weinig kaas heeft gegeten van het islamitische Arabisch Oosters denken. Het gaat ten diepste niet om een politiek probleem. Het gaat er tenslotte om dat de islam absoluut Israël het recht ontzegt op een eigen stuk grond in het Midden-Oosten. Je kunt nog zo hard zeggen dat Israël recht heeft op terugkeer naar het land, maar dit zal alleen maar de haat en de agressie doen toenemen bij het door de islam gedomineerde Midden-Oosten, dat in hun eigen gebied maar ook in heel de wereld islamitische republieken wil stichten. Daar past geen Israël, geen Jodendom en geen christendom in. De vestiging van de staat Israël is bevochten en zal altijd bevochten moeten worden. De strijd zal alleen maar toenemen. Er is geen oplossing.

Na Gush Kativ, Katrina

Gush Kativ was nog maar net ontruimd of orkaan Katrina rukte op. Dagenlang een bedreiging voor de Amerikaanse zuidelijke staten die elk jaar getroffen worden door deze orkanen die met denderende snelheid verwoestend de kust bereiken en alles meeslepen dat los en vast zit. De aanblik van de ravages is ons bekend. Schepen worden uit het water geslagen, daken van huizen gerukt, bomen ontworteld, auto's vernield. Onvoorstelbaar. Dit natuurgeweld schijnt niet in te nemen. De mens moet zich in veiligheid stellen en velen vliegen in de schuilkeiders onder de grond om, nadat de orkaan is langsgetrokken te zien wat er nog over is van hun bezittingen. Een periode van ellende volgt. Doden vallen er altijd. Het leed is vaak niet te overzien. De laatste jaren neemt het aantal orkanen toe. En dit jaar zijn er al vele geweest. De angst zit er goed in. Maar nu komt Katrina eraan. Een orkaan van de ergste klasse. En zoals het eruit ziet jaagt de wind Katrina recht op de kust en de stad New Orleans aan. Gebeden stijgen op. Alles wordt vastgezet, maar de burgemeester rest niets anders dan om de hele bevolking van meer dan een miljoen zielen opdracht te geven de stad te verlaten en naar veiliger oorden te vluchten. Een ware uittocht begint. Net voordat Katrina toeslaat buigt de wind een beetje af zodat enkele kustgebieden verder het hardst getroffen worden. New Orleans, gelegen in de delta van de rivier de Mississippi, loopt volledig onder water, de verwoestingen zijn groot. De ramp is niet te overzien. De burgemeester roept in wanhoop om veel meer hulp. Het gaat zo niet goed. Werd eerst gesproken van honderden doden, nu wordt gesproken over duizenden doden. Er is geen elektra, er zijn geen voorzieningen. De hitte is niet te weerstaan. Water is er niet. Aan alles is gebrek. De bevolking moet worden geëvacueerd. Ziekenhuizen moeten worden ontruimd.

Waarom zou Amerika ons nog helpen als we in de puree zitten?

De hulp blijft te lang weg. En als het eindelijk op gang komt en in eerste instantie 8 miljard dollar aan hulp wordt vrij gegeven en president Bush het rampgebied bezoekt, is de stad leeggeroofd door gewapende bendes en de wanorde totaal. President Bush vliegt naar het rampgebied. De vice-president Cheney vliegt er heen. Amerika in rep en roer. 600 Miljoen dollar wordt bijeen gebracht voor de slachtoffers. En het

anders zo gulle Nederland doet niets. De Amerikanen kunnen zichzelf wel redden. Wat een hoogmoed. Wat een arrogantie. Waarom hier geen rampennummer geopend. Het zijn toch met name de armere zwarten in het zuiden van de VS daar aan de delta van de Mississippi, die het slachtoffer zijn. We weten toch dat er 35 miljoen armen in de VS zijn. En nog meer, die geen recht hebben op hulp of verzekering. Ze zijn in één klap alles kwijt. En wij hier in het rijke Nederland zijn te lamleendig om voor deze arme mensen in de bres te treden. Omdat we hooghartig Amerika negatief bejegenen. Maar even stoppen, moeten we misschien apart eens over praten.

Katrina en Gush Kativ van een apocalyptische relatie

We bellen onze vrienden in Florida die nog maar net bekomen zijn van de vorige orkaan. En nu ook al weer bang moeten zijn voor de volgende die bezig is zich te ontwikkelen op de oceaan. Ze zijn er op uit getrokken om te helpen. Ze zijn met mobiele teams naar de buitengebieden van New Orleans gegaan. Daar helpt helemaal niemand. Zij gaan vanuit de barmhartigheid van Jezus, de mensen helpen en troosten, vanuit de liefde van de Heer. Geen woorden maar daden. Het programma wordt omgegooid, de schaarse fondsen worden aangewend. En daar gaan ze naar de drassige moerassige gebieden van het Mississippi-deltagebied. Het lijkt alsof Amerika nog meer in de war is van deze waterramp dan van de 9/11 Twin Tower-ramp. Het is ook weer vlak bij 9/11, nu vier jaar geleden. Heeft het iets met elkaar te maken? Toen sprak men van een apocalyptische ramp. In het hart, het centrum van de financiële wereld. In het hartje van het Pentagon, wereldmachtscentrum.

Wie had dat gedacht. En nu in de Mississippi-delta. Een stad beneden de zeespiegel gebouwd. En was het niet dat vlak voordat de hurricane het land bereikte hij afboog, dan was het nog veel erger geweest. De geboden van velen zijn verhoord. Nog is niet het ergste gebeurd. Een ramp van apocalyptische proporties. Na de tsunami kerst 2004 nu de volgende grote ramp. Wat zal de volgende ramp zijn? Heeft het te maken met het oordeel van God? Het is in ieder geval geen zegen. President Bush wil 17 september uitroepen tot nationale gebedsdag voor de ramp in New Orleans. Het besef leeft dat God gebeden moet worden voor het land en de slachtoffers en de nood in Amerika. Wie een relatie durft te

leggen van de zonden in het land en de ramp die het nu treft wordt vaak met de nek aangekeken. Hoe je durft om deze relatie te leggen! Het zou niets met elkaar te maken hebben. Het is heel belangrijk om bij het toenemen van deze apocalyptische rampen de bijbel open te slaan en te bestuderen hoe de HERE God relaties legt tussen zonde en rampen. Hoe vaak wordt niet herhaald dat het volk gezegend zal worden als het wandelt in de wegen des HEREN en hoe de oordelen komen als ze zich van God afkeren en de afgoden nalopen. Het is als een cadans door de hele bijbel heen. Als het volk zijn kinderen aan de Moloch laat offeren komt het oordeel. Als Salomo dat doet op oudere leeftijd dan wordt het oordeel aangekondigd dat het rijk in twee en tien stammen wordt gesplitst. En het is gebeurd. En tot op vandaag zijn de kinderen van Gods uitverkoren volk verspreid onder de volkeren, omdat ook onder de koningen de afgodendienst plaats vond. En van de tien stammen is nog nooit iemand teruggekeerd naar het land. Wat een relatie tussen zonde en oordeel. Het is ook vanzelfsprekend.

God gebruikt profeten en de volkeren om zijn eeuwige beloften waar te maken

Het is evident dat onder het bewind van Bush en Condolizca Rice, de minister van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten, een straf beleid is gevoerd om de Gazastrook te ontdoen van de Joodse nederzettingen. Er was geen wrikken aan. En nog maar net was de Gazastrook ontruimd of Katrina slaat toe. Het is belangrijk dat Amerika nu een nationale gebedsdag heeft uitgeroepen en gaat beseffen hoe belangrijk de gedeelten uit Zacharia, maar ook uit Jesaja, Jeremia en Ezechiël en de kleine profeten zijn, waar wordt gesproken over de zonden van Israël en hoe de HERE de volkeren gebruikt om zijn volk tot bezinning te brengen. Het waren de Assyriërs, die de tien stammen in ballingschap voerden. Het waren de Babyloniërs die de twee stammen wegvoerden. En het was met de val van Babylon, na zeventig jaar, dat onder de Meden en de Perzen Kores de Joden toestond om terug te keren en de tempel te herbouwen. En het was Nehemia, de schenker van de koning, die toestemming kreeg om de muur te herbouwen. Zo is het gebeurd. Maar de volkeren, die tegen Israël optreden krijgen er stuk voor stuk van langs. Hoe vaak zegt God niet dat Hij weet dat zijn volk zondigt en onder het oordeel ligt, maar wee je gebeente als je daar als volkeren uit

de heidenen denkt nog een schepje bovenop te moeten doen. Kom je aan Gods oogappel, zijn uitverkoren land en zijn uitverkoren volk, dan zul je je deerlijk verwonden. En dat is gebeken.

Amerika geeft door God aan zijn oogappel beloofd land weg

Wie haalt het in z'n hoofd om veroverd land terug te moeten geven? De gebieden zijn in 1967 op de vijand veroverd. En nu, bijna veertig jaar later, zou je dat terug moeten geven. En er staat niets tegenover. Dat slaat toch nergens op. En Amerika heeft al gezegd dat dit niet het laatste is. En de Palestijnen juichen en zien het teruggeven van het land als het begin van hun zegetocht naar Jeruzalem. En ze zullen ook niet rusten voordat dat is gebeurd. Amerika is op een nooit eerder vertoonde wijze aan Gods oogappel gekomen. Het land behoort bijbels aan Israël. Het land was bewoond op een rechtmatige wijze. Niemand heeft er last van. In tegendeel, de Palestijnen varen er wel bij, omdat het veel werkgelegenheid geeft voor de verpauperde Palestijnen die na zoveel miljoenen steun nog geen kans zien om van hun economie en sociaal leven ook maar iets te maken. En wat een tragiek om te zien hoe huilende Israëli-sche soldaten hun eigen huilende burgers met harde hand uit hun dorpen en huizen moeten verdrijven om het dan zonder slag of stoot aan de Palestijnen over te dragen. Als dat de HERE geen gruwel is, dan klopt er van de profetie niets meer. Het is de HERE een gruwel! Wat denkt grootmacht Amerika wel? Zal die het plan van God even naar zijn hand zetten? Wat zeker is, is dat Amerika gebruikt wordt in de ontknoping van de apocalyptische realiteit waarbij alle volken naar het Midden-Oosten worden getrokken voor de grote eindstrijd, de slag bij Armageddon.

Kruistochten en bijbelse profetie

Natuurlijk is er alle ruimte om van mening te verschillen, maar bestudering van het profetisch woord en de relatie tussen oorzaak en gevolg is evident. We zitten zo vast in het christelijk denken dat er voor land en volk van Israël, na koning Jezus, geen speciale beloften meer zouden zijn en alsof die beloften zijn over gegaan op de kerk van de gelovigen uit de volken. Dit slaat nergens op, omdat de bijbel vol staat met teksten en heen wijzen naar het herstel van Israël. We moeten ons van een ver-

vangings­theologie radicaal bekeren. Je kunt wel een waarheid ontdekt hebben, maar dan ben je nog niet veranderd. Want het gif van deze ver­vangings­theologie zit diep in de theologische godsdienstige en culturele aders van ons westelijke volksdeel. Als de Arabische islam-jongeren beginnen op te roepen dat ze alle kruisvaarders­landen zullen aanpakken en voor hen de geschiedenis heilig is, dan verdient het aanbeveling om onze geërodeerde kennis, zowel van de bijbel als van de geschiedenis op te vijzelen. De bijbel hebben we elke dag bij de hand. Daar staat alles over de beloften voor land en volk van Israël in. Daar hoeven geen dikke theologische boeken bijgehaald te worden. Het staat er, dus is het waar. Dat is toch het bijbelse uitgangspunt van de geopenbaarde schriften? En dan kan er nog zoveel dogma en theorie bijgemaakt zijn door de eeuwen heen, God houdt vast aan zijn woord en zijn eeuwigdurende beloften. Daarom moeten de onder het stof verdwenen profeten veel meer gelezen worden. Er is eenheid tussen het oude en nieuwe testament. En als het vergeten en vergeestelijkt is door de eeuwen heen, dan is het noodzakelijk om het naar voren te halen en een centrale plaats te geven in het bijbel-exegetisch gebeuren. Het verrassende is dan dat je er niet onderuit kunt dat de beloften voor land en volk van Israël eeuwigdurend zijn. Ook al word je maar een klein beetje wakker wat de profetieën betreft, dan moet je van goeden huize komen om de profetische vervulling waarvan nu in het Midden-Oosten sprake is, niet te herkennen als van hoog profetisch gehalte.

In zonden uit de volkeren teruggekeerd, om te zien wie ze doorstoken hebben

Het is dan ook belangrijk, dat in het licht van de door Messias Jezus aangekondigde apocalyptische ontwikkelingen, waarbij Jeruzalem een centrale plaats inneemt als de stad van God, de bijbel ernstig te bestuderen. Het gaat er daarbij steeds weer om dat God tot zijn eer komt. En het uitverkoren volk en het uitverkoren land is ook vandaag vol van bloedschuld. De orthodoxie wijst de Messias af met een agressie en een beslistheid dat je je afvraagt hoe het ooit zou kunnen dat ze hun Messias aan zullen nemen. Daar is wel Goddelijke kracht voor nodig om zijn wet in hun binnenste te leggen. Dat zal een groot wonder worden. En de ethische verloederings kent ook geen grenzen, als het om abortus, homofilie, seks en porno en alles wat God verboden heeft gaat. En toch... ze

zullen terugkeren. En de uittocht uit Egypte valt erbij in het niet. Ze komen in onbekeerde staat en dan zal God op het grote uur zijn wet in hun binnenste leggen en dan zullen ze zien Wie ze doorstoken hebben. En de volkeren zullen vallen en verslagen worden in de eindstrijd, in het dal van Armageddon. De vlakte van Megiddo, dat door de geschiedenis heen altijd een plaats is geweest waar beslissende veldslagen plaatsvonden. Het is opmerkelijk dat de grote politieke verschuivingen alle te maken hebben met Israël. Het zal een samenballing zijn van de macht der volkeren rondom Jeruzalem. Je druk maken om Gush Kativ heeft dan ook niets te maken met een stukje grond, maar met het oog richten en het hoofd opheffen om de komst van de Messias niet te missen en om waakzaam te blijven om de vijand te ontmaskeren en je gereed te houden voor de komst van zijn Koninkrijk van recht en gerechtigheid.

Antisemitisch Europa en Nederland spelen met water en vuur

En als Europa, als groot antisemitisch blok, denkt zich tegen Israël te moeten keren en de Palestijnen in hun moordplannen te steunen, dan hebben we van de Holocaust niets geleerd. Dan stapelen wij het oordeel op ons. En samen met de afschuwelijke verloedering, waarbij Nederland voorop gaat, kan het ook niet anders dan dat Nederland ook aan de beurt komt. Is Katrina een voorbode voor een volgende vloedgolf die ons land moet treffen zodat straks Amersfoort aan zee ligt? De geleerden geven eindelijk toe dat de dreiging met de Deltawerken na 1953 bij lange na niet voorbij is. En grote predikers, die ons land steeds op hun hart dragen, hebben gewaarschuwd voor een dreigende grote vloedgolf die ons land zal treffen. En als de VS als enig overgebleven supermacht doorgaat om Israël in de tang te nemen dan zijn de rampen niet te overzien. Zou het antisemitisme zo kunnen toenemen dat de Joden moeten vluchten en alya moeten maken omdat ze hun leven in de US niet veilig zijn. Nu zijn er reeds gebieden in het sterk Joodse New York waar de tegenstelling zo groot is dat elk moment een uitbarsting van geweld te verwachten is. Zal dat het begin zijn van de terugkeer naar het land van de Joden uit het Westen. Ze zullen toch allemaal teugkeren? En wat brengen China en India als grote supermachten van de toekomst? Zal het machtsevenwicht zich verplaatsen naar het Verre Oosten? We moeten waakzaam zijn. Grote verschuivingen kunnen zo maar plaats-

hebben. Wie had gedacht dat het communistische Russische rijk zou vallen. En met de Vietnam Oorlog in gedachten kan zomaar het sterke Amerika vastlopen in zijn oorlogsstrategie en een grote stap terug moeten doen.

Zal Amerika met zijn op democratie gerichte missie vastlopen in de door islam gedomineerde landen van het Midden-Oosten. Hun grote ontuchtering om na de snelle zegen op Saddam Hoessein te ontdekken dat ze vastliepen in om de macht strijdende islamgroeperingen, die er geen gat in zien om elkaar dood en verderf zaaiend te bestrijden. Hoe is de geest in de fles te krijgen? Of wordt het voor Amerika straks zo heet onder de voeten dat het, ten koste van steun aan Israël, eieren voor zijn geld/olie kiest, om dan in de Armageddon strijd terecht te komen? Waarbij het de eigen Joden het land uitjagend en hun atoomleger inzetend tegen Israël. Waarna de HERE God Zelf in Israëls grote nood zal ingrijpen en de legers in de pan hakt en zijn uitverkoren volk redt? Je houdt je hart vast.

Het geweten van de wereld is gestorven

24 september 2005

Het geweten van de wereld is gestorven

We waren nog maar net bijeen op de historische ontmoeting met meer dan 30 Israël-organisaties en 60 mensen op de Witte Velden in Veeningen op 17 september of de radio meldde maandagmorgen dat Simon Wiesenthal op 96-jarige leeftijd in zijn met dossiers en boeken bezaaide kantoor in Wenen was overleden. Het Parool kopte dat het geweten van de wereld was gestorven. En zo is het. Als nu de grote stilte weer intreedt dan wordt de erfenis van Wiesenthal verkwanseld. Hoe kan het dat ook vandaag nog duizenden nazisten vrij rond lopen, 60 jaar na de oorlog? En hoevelen zijn er al overleden met de gruwelijkste zonden op hun geweten? Wiesenthal haalde de logistiek leider van de Jodentransporten achter een fabrieksmachine vandaan, ergens in Zuid-Amerika. De geheime dienst van Israël, de Mossad, ontvoerde hem. En na een opzienbarend proces, waarbij Eichmann met zijn rond brilletje in een kogelvrije cel in de rechtszaal zat, werd hij ter dood gebracht. Van enige schuldbekentenis was geen sprake. Hij had zijn plicht van de Führer uitgevoerd en was ervan overtuigd dat hij iets goed gedaan had. Je griezelt ervan.

De Derde Wereldoorlog woedt in de moederschoot en tegen het door God Zelf uitverkoren volk

Het griezelt ook nu als je een Van Agt tekeer hoort gaan tegen de Joden. Het griezelt je als je de Palestijnen juichend ziet op de door Sharon verwoeste synagogen in de Gazastrook, vlak nadat onder tranen de 9000 bewoners, als in de Tweede Wereldoorlog, uit hun huizen zijn verdreven. De beelden van de Shoa komen je weer in herinnering waar ook in vele Poolse dorpen de Joden werden weggevoerd en het vaak anti-semitische Polen de huizen en de eigendommen van de Joden in bezit namen. Je moet er niet aan denken hoe een VN, en daarbij Europa en Nederland voorop, de Joden veroordelen in hun poging om het vege lijf te redden als de door de koranhaat gedreven zelfmoord moordenaars dood en verderf zaaien onder de Israëliërs door zichzelf op te blazen. Voor hen geen probleem omdat hun families grote subsidies krijgen uit andere Arabische landen waarbij de verdreven Saddam Hoessein van Irak de meest perverse was en de imam hen zeventig maagden belooft waar ze in de hemel mee mogen doen en laten wat ze willen, waarvoor ze hier op aarde zouden worden gedood. De Tweede Wereldoorlog is nog lang niet voorbij. De derde woedt in de moederschoot en tegen het door God Zelf uitverkoren volk.

Het is 60 jaar na de Tweede Wereldoorlog

De groten der aarde zaten keurig op een rij in Auschwitz bij de herdenking. Nie wieder. En, wir haben es nicht gewusst. Maar de foto's waren bekend. Honderdduizenden wisten waar de treinen, die af en aan reden, om in drie jaar tijd zes miljoen Joden naar de vernietigingskampen te brengen. Elie Wiesel schreef met pijn in het hart en met cynische ironie in een van zijn boeken, dat als de open wagons met de van kou en ellende schreeuwende Joden, op weg naar het vernietigingskamp, op zondag door de binnensteden van Duitsland reden langs de grote kerk tijdens de eredienst, dat dan de organist alle registers openzette en de gemeente opzweepte om nog harder te zingen om toch vooral het gejammer van die ten dode wankelende medemensen die ze als onkruid hadden verklaard, langs kwamen, niet te horen. Dat is nog maar 60 jaar geleden. En dezer dagen reed in september 1944 de laatste trein uit Westerbork, 61 jaar geleden waarin met het laatste transport ook Anne Frank werd weggevoerd, richting dood. Dat is allemaal gebeurd in mijn tijd. Ik heb

alle treinen langs zien komen. Geboren in 1942 vlak aan de spoorlijn bij Assen, vlakbij Westerbork, kwam elke dinsdag om 1 uur ‘de trein’, zoals mijn moeder nog vaak vertelde. Vol met duizend Joden, enkele reis Auschwitz. Op de wagon zaten de treimborden WESTERBORK – AUSCHWITZ en AUSCHWITZ – WESTERBORK en daaronder in het Duits: de wagons niet losmaken en de wagons leeg terug sturen. En na drie dagen reizen kwam de lading aan in Auschwitz/Birkenau om de lading te sorteren voor de gaskamer direct voor de gaskamer of uitgesteld, om dan de locomotief naar de andere kant te rangeren om de terugreis van drie dagen aan te vangen, om dan maandagavond opnieuw te arriveren in Westerbork, waar de autoriteiten bezig waren om de volgende lijst van duizend af te roepen om de volgende dag in de trein te laden die dan om 12 uur vertrok. Zo ging het 92 weken lang om de honderd duizend Joden te elimineren. Met een precisie en een organisatie waar je u tegen kunt zeggen. Er is geen onderneming beter geleid dan het vermoorden van 6 miljoen Joden. En wij maar zeggen: Wir haben es nicht gewusst. Niemand wist waar de trein naar toe ging, maar iedereen wist dat het niet goed zat. En nu weten we het toch allemaal heel goed.

Als in mei 1948 de Joodse staat wordt uitgeroepen verklaren alle omliggende landen meteen de oorlog. En zo zijn er zes oorlogen gevolgd. En als door een wonder de Joden niet steeds de overwinning hadden behaald dan waren ze allemaal vermoord en de zee ingedreven. Ik zal nooit vergeten dat tijdens een vliegtocht, als reisleader, in Egypte de piloot een kaartje tekende van het Midden-Oosten en met ferme krassen pijlen zette richting zee, om duidelijk te maken dat alle Joden de zee in gedreven moesten worden. Ik spreek nu over de zestiger jaren. En nu moet Gush Kativ leeg dat in de befaamde oorlog van 1967 op de vijand was veroverd in de opzienbarende oorlog waarbij zelfs bijna heel Egypte onder de voet gelopen was, ware het niet dat het westen Israël stopte. Wat een vertoning van het westen om nu Israël te dwingen om land terug te geven. Het slaat politiek, militair en strategisch nergens op. Het is het bankroet van de moraal van het westen. Amerika is de gevangene van zijn eigen politiek. En iedereen weet dat een dergelijke politiek in het op de wereldverovering gerichte mohammedanisme alleen maar kan worden uitgelegd als een overwinning in hun overheersing en veroveringsstrategie. En dat zie je dan ook. Ze zien het als een grote stap richting verovering van Jeruzalem waar ze al de heerschappij hebben over de Tempelberg, maar niet zullen rusten voordat ze geheel

Jeruzalem en de rest van Israël in hun bezit hebben. En nu de ware aard van de tot 9/11 2001 sluimerende islam duidelijk maakt waartoe het in staat is weten we sindsdien maar al te goed. De agressie zal niet stoppen. De wereld zal steeds meer in de ban van het terrorisme komen omdat de fundamentalistische moslims die in kleine cellen steeds meer worden opgeleid om de met haat tegen de anderen gerichte korantheologie in te drinken en klaargemaakt te worden voor de jihad. En de grote massa naïevelingen die het hebben over een vredelievende islam, strooi- en zand in de ogen van de rest van de wereld en gaan religieuze samenwerkingsverbanden aan met de islam om op een gegeven moment te ontdekken dat een vredelievende islam alleen maar betekent vrede als alles onder de heerschappij van de islam is. Dat kun je de islam niet kwalijk nemen, want het is de kern van hun religie. Je kunt het de naïevelingen alleen maar kwalijk nemen omdat ze te beroerd zijn om zich te verdiepen in de koran en in de geschiedenis die maar één bewijs levert dat de islam uit is op de verovering van de gehele wereld. De gehele wereld is al het huis van de islam, alleen er zijn nog gebieden die nog veroverd moeten worden. En als in de geschiedenis niet de grootmachten met geweld de islam een halt hadden toegeroepen dan was de gehele wereld al onder de islam. Natuurlijk lijken de meerderheid van de mohammedanen gematigd en vredelievend, maar als de leer doorbreekt, dan zal er geen vredelievende moslim zijn die zich zal verzetten tegen de jihad. Het leegjagen van de Gaza door eigen Israëli's onder druk van de havik Condolizza Rice, de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, is het brevet van onvermogen en naïviteit van een politiek die de moslim als vijand, alleen maar in de kaart speelt. Je houdt je hart vast wat het volgende zal zijn.

Anderhalf jaar geleden kwamen Timek, Krijnera, Jack en ik na onze Israël-bidstonden op de gedachte om allen die zich met Israël bezig hielden eens bijeen te roepen. En ondanks dat Krijnera en Don over een super groot huis beschikken in Hilversum, konden we ze niet bergen. Iedereen deelde met elkaar en de verbazing was groot om elkaar te ontdekken en te ontmoeten. Er scheen iets geboren. We kwamen verbaasd weer bijeen. Samen met enkele grote organisaties sloten we ons aan bij de droom van de legendarische Jan van Barneveld die als grote wens had om een gezamenlijke bijeenkomst te hebben. En dat gebeurde in Barneveld. Het was indrukwekkend om Israëli's te horen vertellen wat hun families was overkomen die ze verloren hebben door

de gruwelijke intifada zelfmoordbombers. We horen van de agressie van de wereld tegen de veiligheidmuur die Israël bouwde om deze terroristische aanvallen tegen te houden. We spreken gebeden uit. Een toonbeeld van groeiende eenheid tussen de vaak verdeelde Israël-clubs met al hun verschillende denkbeelden. De groten komen samen met de kleinen op mijn kantoor en spreken samenwerking uit. Jan van Barneveld en Herman Goudswaard dragen de scepter over, niet dat ze op hun lauweren gaan rusten, gelukkig niet, maar om het vuur van de volgende generatie aan te wakkeren. We staan erbij en we kijken er verbaasd naar. Nu zijn we in de Witte Velden bijeen om vanuit dit verlangen te ontdekken wat de HERE verder te zeggen heeft. Jack van der Tang, de gedreven coördinator, vechtend tegen zijn hoge bloeddruk, stress en stijve nek, leidt ons, tot grote hoogte gedragen door de vleugelen van de Geest. De weg naar herstel voor iedereen zowel geestelijk als lichamelijk. Wat zitten we nog vast aan ons eigen denken en doen, onze eigen visie en theologietjes, terwijl we veel hoger mogen vliegen om de geweldige vergezichten van God Zelf te ontdekken die ons steeds actiever doen deelnemen in het leger met de ontelbare tienduizenden tienduizendtallen van engelen die met duizelingwekkende vaart werken aan de komst van het eeuwige rijk van recht en gerechtigheid, waar we door genade door het bloed van Jezus nu al deel aan mogen hebben.

Belofte is belofte, woorden maar ook daden

Er wordt gezongen en gebeden. Margreeth en haar muziekteam leiden ons in Hebreeuwse lofprijes liederen, waar we zo te horen nog danig in moeten studeren. Het lijkt nog nergens op. Als we straks een goede stem in het hemelkoor willen hebben moeten we hier nog wel wat oefenen. Want als we de steeds luider worden halleluja koren horen in de Openbaring van Jezus aan Johannes dan is ons gemurmel een beschaamd aftreksel van wat het hoort te zijn. Maar hoe kan het ook anders als wij zoals Jacobus ons zo scherp voorhoudt in ons bidden en getuigen nog zoveel in onze eigen hartstochten doorbrengen zodat God nauwelijks door kan breken met zijn onvoorstelbare genade en kracht. De HERE werkt in ons midden. De velden waren immers ook wit om te oogsten. Dan moet je maar niet samenkomen in de Witte Velden. Dat is alleen al een roeping en een aanwijzing. En als je daar samenkomt en je bent niet gehoorzaam, dan zegt de HERE God in Ezechiël 3 en 33: dan

moet je niet opkijken dat het misgaat met jou en met de anderen die je had kunnen redden. De Here Jezus is nu lang genoeg bedroefd geweest over het ontbreken van arbeiders in zijn oogst zoals Hij zo krachtig en bedroefd constaterend zegt in Mattheüs 9 aan het slot. Bid de HERE dat Hij arbeiders uitstote in zijn oogst. Hoor je dat Bert, hoor je dat Timek, hoor je dat Krijnera, hoor je dat Jack, om maar met ons zelf te beginnen, want we hebben het alsmaar over die ander, maar het probleem zit bij ons. We moeten stoppen met het constateren van de ellendige situatie waarin ons land en volk verkeert. Als wij denken dat we de oorzaak weten en we zitten maar een beetje te klagen en te constateren, dan zitten we ons zelf te kietelen en te vertellen hoe goed we toch wel zijn, maar steken ondertussen geen hand uit die verder reikt dan ons eigen veilige organisatietje. Wij blijven niet aanhoudend roepen zoals bij die rechter uit Lukas. Wij zijn niet bezig om aanhoudend te bidden en te vasten omdat we niet met al wat in ons is ons onderwerpen aan Hem om dan ook confronterend en geen compromis sluitend de volle raad Gods te verkondigen in een wereld die tegen God en de God van Israël is. Het is dan ook schrijnend en aanklagend als dat gedeelte in Lukas eindigt met de vraag van de Here Jezus: zal Ik nog geloof vinden op aarde? Wat een aanklacht. Wat een oproep. Als we na de Witte Velden maar rustig doorgaan met onze conferentietjes en navelstarende activiteiten dan zijn we in Gods ogen geen knip voor de neus waard en zullen al die anderen waarover we denken te moeten klagen hun hoofd schudden en meewarig hun schouders ophalen over dat stelletje Israël-maniakken dat een beetje gewichtig zit te doen zonder dat het veel uithaalt.

Relatievorming en herijking van de visie

We genieten van elkaar in het zonovergoten Drentse land daar in Veeningen, niet ver van Westerbork en Hooghalen, van het eten, het verblijf en van alles wat gezegd wordt. Het lijkt dat mensen die elkaar toch een beetje scheef aankeken dichterbij elkaar komen. Of is het alleen nog maar schijn. Dirk van Genderen reageert op een stuk van Pieter Benard, gebedscoördinator van Christenen voor Israël, dat het ook heel belangrijk is om onszelf en als organisaties af te vragen of we wel scherp op de snede zijn, dat dat ook geldt voor zijn EO, waar hij eindredacteur is van het grootste en veel gelezen programmabladd Visie. Hij is onder drang van Jack van der Tang toch gekomen en is blij er te zijn en de

veelheid en de eenheid van zoveel mensen en organisaties te ontdekken. Eelco Schaap van de Petach Tikvah boerderij doet mee in ons discussie groepje. Hij wist niet toen ze uit visie hun boerderij kochten en betrokken dat het vlak naast het concentratie kamp Westerbork lag. Nu weet hij beter. Zijn vrouw werkt in het museum bij het kamp en zij zien hun boerderij ook als een bijbelcentrum, juist ook vanuit hun profetische visie. Hij zucht diep als hij ook heeft ontdekt dat er heel veel geroep is maar vaak weinig wol als hij zelf ziet dat mensen wel enthousiast reageren maar in de praktijk toch weinig de handen uit de mouw steken. Het doet hen beseffen dat het ploegen is op rotsen die je onverzettelijk moeten maken, anders zou je er het bijltje bij neergooien. Hij benadrukt als doel van het samenzijn, dat wil je samen iets ondernemen en een visie ontwikkelen, dat er dan gewerkt moet worden aan relaties. Het elkaar leren kennen. Hij ervaart het samenzijn als een bijdrage daaraan. Dan zullen ook plannen ontstaan en dingen gaan gebeuren. Harry Terpstra en zijn vrouw Grietje zijn komen fietsen van hun Terebint. Veertien kilometer verder. Best te doen, binnendoor. Margreeth Ruis vraagt om voorbede voor hun centrum. Ze hebben grootse plannen, maar het moet ook allemaal kunnen. Ook financieel. Margreeth spreekt de wens uit in een gesprek met Willy dat zij ook visie heeft om mee te werken aan de opvang van vrouwen die problemen hebben met de zwangerschap. Ze vraagt ervoor te bidden.

Eenheid van de Witte Velden en de Terebint

Margreeth en Just zijn bewogen en bevlogen met Israël en het Leven. Ineens zie ik de op veertien kilometer afstand liggende Terebint als woongemeenschap en opvangcentrum dat steeds maar vol is met allerlei mensen die opgevangen moeten worden en waar wij een week eerder onze jaarlijkse vrijwilligersdag hadden, en waar de HERE ons allemaal op grote hoogte heeft gebracht. Het leek alsof er iets nieuws werd geboren. En nu nog maar een week later hebben we druk contact met een meisje dat we via onze dagwakes voor de abortusklinieken hebben ontmoet en opgevangen om te kijken hoe we haar kunnen redden, ook voor de eeuwigheid door het bloed van Jezus. Misschien dat de HERE wel een verband aan het voorbereiden is. Allen zijn bemoedigd om elkaar in ieder geval op te zoeken en open te staan voor wat de HERE kan doen. Ik kon het niet laten om later een e-mailtje te sturen, dat ik

zag dat beide centra plaatsen zijn van opvang en de heiligheid van de HERE en de strijd voor Israël en de volkeren. Hadden ze ook maar niet zulke profetische namen moeten kiezen. De Terebint is gekozen uit Jesaja 61. En alle gebouwen op de Terebint in Punthorst hebben namen die uit Jesaja 61 komen. En na jaren van worsteling om te komen tot opvang, ervaren zij nu dat zij ook hun vleugels mogen uitslaan, breder in het werk van de HERE. Het is verkwikkend en verheugend om te zien hoe zij ook de wake in Zwolle voor de abortuskliniek als hun taak zijn gaan zien. En de getuigenissen op de vrijwilligersdag op de Terebint van de vrouwen van hen en van ons die een abortus hebben gehad en niet langer willen zwijgen, waren indrukwekkend. En toen we na de getuigenissen van Silent no More bij de ontvangst door de burgemeester van Staphorst, die ook secretaris van de ChristenUnie is, hen, onder de indruk van de getuigenissen, krachtig hoorde toespreken dat deze vrouwen echt door moesten gaan, bloeiden niet alleen de harten van deze moedige vrouwen open, maar van ons allemaal. Ik bid dat de HERE iets gaat doen. Of eigenlijk doet Hij dat al. En lees vooral Jesaja 61 en Mattheüs 9 het slot. Wat een eenheid. Wat een profetie.

Waar is Stefanus?

Had ik maar niet met Harrie in de discussiegroep gezeten. Jack had samen met ons enkele punten voor discussie genoemd. Eén daarvan was wat wij wilden met de eenheid, en wat er concreet zou moeten gebeuren. Harry Terpstra stelde voor de rede van Stefanus in Handelingen te lezen. Stefanus die verhaalde van de wonderen die God voor zijn volk had gedaan en hoe het volk telkens weer de HERE verliet. Daar waren ze het allemaal mee eens. Maar toen hij aankwam dat zij altijd hun profeten hadden vermoord en nu ook Messias Jezus, toen knersten hun tanden en het duurde niet lang en zij stenigden Stefanus. Zelf vervuld met de Heilige Geest zag hij de hemelen geopend en zei: Vergeef hun want zij weten niet wat zij doen. Harry riep, met stemverheffing, of het niet eens tijd wordt om al die valse herders en leraars die maar een beetje blijven kwakkelen met de profetische oproep voor land en volk van Israël en blijven zitten in de theologie van de vervangingsleer en de geestelijk Israëltheologie of het nu eindelijk eens tijd werd om die aan te pakken. We hebben er nu zo lang over gepraat. We hebben het stuk gepraat. Maar niet de koe bij de horens gevat. Het was even stil. Het

sloeg in. We voelden ons aangesproken. En ik in het bijzonder. Wat heb ik niet geschreven over die valse leer. En nu ook weer. Dit is stuk Gush Kativ 6. Maar wat doe ik? Ik voelde me getroffen door deze profetische exclamatie en moet erkennen dat ik me eigenlijk een soort salon actievoerder vond, die dan hier en dan daar een klein vlaggetje probeert neer te zetten, maar eigenlijk niet op de Stefanus- of Ninevéhoogte ben. Ik zit ook een beetje uit berekening te hikken om toch kool en geit te sparen. Ik voel me ook ten aanzien van Israël een vage letterspuwende computermaniak. Terwijl ik het wel weet, wat er zou moeten gebeuren. De mensen roepen dan wel dat wij als Schreeuw om Leven profetisch bezig zijn, maar in een land waar de slaap is toegeslagen ben je bij elke geeuw al een profeet. Maar de werkelijkheid is anders.

Geschrokken van de tempelprediking over Ben Hinnom

Ik was heel erg geschrokken van de tempelprediking in Jeremia 6 tot 8. Een veel geciteerd gedeelte in Schreeuw om Leven-kringen. Het gaat daar over de afschuwelijke offerdienst aan de Moloch, waarbij kinderen krijsend worden verbrand terwille van eigen welvaart en voordeel. Dat gebeurde in het dal Ben Hinnom vlak bij de muur van Jeruzalem en de tempel. De HERE God kondigt de ballingschap van zijn volk aan. En het is gebeurd en tot op vandaag zijn miljoenen van zijn kinderen verstrooid onder volkeren. Wie aan de kinderen komt die komt aan God. Kinderen worden geboren aan het hart van God. Wie kleine kinderen aanraakt komt aan God. Een molensteen is je bestemming. En met 50 miljoen abortussen elk jaar wereldwijd en honderd per dag, in ons eigen land, laden wij het oordeel op ons en de wereld. De eindtijd heeft veel meer met abortus en Israël te maken dan de gemeente in hun oppervlakkig theologisch inzicht wenst te erkennen. Daarom zien wij in ons werk over ethiek bij de volkeren ook steeds meer de eenheid met Israël. Geen leven zonder Israël. Geen Israël zonder leven. Als je voor Israël bent, ben je voor het leven. En als je voor het leven bent, ben je voor Israël. Dit is echter niet het geval. Er wordt door velen een scherpe scheiding gemaakt tussen bezig zijn met Israël en bezig zijn met het leven en met de ethiek. De profeten dachten daar anders over. Zij profeteerden voor de concrete bekering van Israël en de volkeren. Als je je tegen Israël verzet omdat je de afgoden dient en je verzet tegen God de Schepper, dan krijg je je trekken thuis. En hoe waar is dat niet gebleken bij Israël

en de volkeren rondom en hoe waar is het niet vandaag. We spelen met vuur als we ons verzetten tegen Gods oogappel.

Abortus: apocalyptisch eindoordeel

Zou al dat terrorisme en al die rampen iets te maken hebben met ons gedrag? Voor velen onzin en een vraag, maar voor mij steeds meer een vaststaande zekerheid. Als we geen been zien om kinderen voor de geboorte uit de moederschoot te rukken, hetgeen de HERE een gruwel is, dan moeten we niet opkijken dat God een einde maakt aan deze wereld. Abortus zou wel eens het apocalyptisch einde in kunnen houden van deze wereld, net zo als God zijn volk in ballingschap stuurde door de Moloch en de Baäl afgodsdienst. Abortus heeft veel meer te maken met de verhaasting van de eindstrijd dan we wensen te denken. Zolang abortus voor kerk en christen een gepasseerd station is, krijgt de oproep om waakzaam te zijn, opdat die dag ons niet zal overvallen, een gevoelige knauw, wat een ernstig gevaar inhoudt om staande te blijven in de strijd die ons ook steeds meer aftrekt van de volharding als de afval toeneemt.

De kerk vandaag: een rovershol

Toen ik ontdekte dat in de tempelprediking in Jeremia 6 tot 8 waar het gaat over de aankondiging van de ballingschap, ook staat de tekst die de Here Jezus aanhaalt toen Hij de tempel schoonveegde, sloeg de schrik me om het hart. Jullie hebben van het huis mijns Vaders een rovershol gemaakt, staat er. En dan gaat het over de kerk in die dagen die vond dat ze alles op een rijtje had. Vrede, vrede en geen gevaar. Wij hebben de wijsheid in pacht. Wij weten wat de profeten wilden. Wij hebben onze eredienst tot in de puntjes geregeld. De offers worden op de juiste tijden gebracht, maar tegelijk was de wereld in de kerk gekomen. En werden de afgodendienaars niet geweerd. Er werd een compromis gesloten. En als dan Messias Jezus komt op grond van de profetieën, die overduidelijk zijn komst aankondigen, dan is er in het theologisch huis van die dagen geen plaats voor een lijdende Messias. En kan uit Nazareth iets goeds komen? En hoor Hem nu eens. En zo eindigt zowat elk hoofdstuk in Johannes: en zij zochten om Hem te doden. En dat hebben ze dan ook gedaan. En als de Here Jezus dan de handel en de commercie ziet in de

tempel, dan wordt Hij met heilige verontwaardiging vervuld en jaagt de boel uit de tempel. Nou, daar kun je vergif op innemen dat de Farizeeërs en de schriftgeleerden nu wel helemaal overtuigd waren dat ze Hem uit de weg moesten ruimen. Dat doe je niet. Waar ik van schrok is, dat ik met een schok ook tot de ontdekking kwam, dat we ons moeten afvragen of wij ons christelijk gedoe vandaag ook niet tot een rovershol hebben gemaakt. Wij roepen ach en wee over het moreel verval, maar richten nauwelijks tekenen op om dat verval te lijf te gaan. Integendeel, de kinderen van de kerk lopen ook met ontblote navels en piercings rond als rijpe sekssymbolen die zo voor het grijpen zijn. En geen wonder dat internet en tv, ook in de kerk, tot grenzeloze porno- verslaving leiden. En wij maar voorzichtig zijn op de preekstoel als het gaat over seks en overspel. Scheiden en trouwen geen probleem, samenwonen en trouwen geen probleem. En dat terwijl hoererij steeds als een van de ergste vruchten van het vlees wordt genoemd. Onze mediacultuur doet ons niets meer. We hebben geen heilige verontwaardiging meer. En over abortus kunnen we beter zwijgen. Het is een heidens werk om enkele mensen te vinden die elke maand twee uurtjes een keer willen waken en bidden bij een abortus moordfabriek om de vrouwen te behoeden, om daar hun kind te offeren en het slachtoffer te worden van de demonische aanval op het en hun leven. Is dat geen teken van een roverhol?

Vooral zwijgen over Israël

En als het over Israël gaat zijn we helemaal niet thuis. Je mag er een keer over spreken, maar dan moet je je mond houden. Niet de Israël-ziekte. En de vervangingstheologie tiert welig in menige kerk en groep. En ook daar waar een beetje openheid is wordt al gauw gezegd dat we er geen stokpaardje van moeten maken. Maar dat is de kerk als een rovershol. Want Messias Jezus is gekomen op grond van profetie en Hij zal wedergekomen op grond van profetie. In de eerste plaats voor zijn eigen volk en ook voor de volkeren. God Zelf zal ingrijpen en dan zal zijn uitverkoren volk zien Wie ze doorstoken hebben en de volkeren zullen erkennen dat de HERE God is. Dat is de werkelijkheid. Niet omdat een paar Israël-fanatici dat zeggen, maar omdat het er staat. En als we weigeren dat te erkennen wordt de kerk uitgehold, leeg gejaagd, gesecculariseerd en zal vervallen. Dat is de werkelijkheid waarin we leven. Dat zien we voor onze ogen. En dan moet je alle zeilen bijzetten

om de goddeloze onbijbelse haat en kritiek die er op Israël is ook voor je eigen kerkmensen te pareren. We spelen met vuur.

Blaas de bazuin!

Jack van der Tang las aan het begin Joël 2. Blaas de bazuin! En Timek blies de sjofar. Roept een plechtige samenkomst bijeen. Jack vertelde hoe hij ter voorbereiding van deze bijeenkomst aan het zoeken was naar het juiste bijbelgedeelte voor de opening. Terwijl hij op het strand aan het bidden was, zei de HERE plotseling iets volkomen onverwachts: ‘Ik ben toornig op de volkeren en zal mijn oordelen niet langer uitstellen.’ Hij werd erdoor bewogen en schrok van de ernst van de boodschap en was lange tijd stil. Nadat hij verder wandelde en het daarop stil bleef, begon hij te worstelen met het feit of de bijeenkomst nog nut had, als dat de enige boodschap zou zijn die de HERE voor ons had. Dat sprak hij ook uit. Daarop zei de Heer heel duidelijk: ‘Nee, want jullie zullen mijn Stem zijn.’ Hij begon te huilen toen hij beseftte hoe ernstig de situatie in ons land is en wat een grote verantwoording wij als Israël-organisaties dragen. Als wij zwijgen en onze mond niet openen, dragen wij ook schuld. Ook ons land gaat mee in de anti-Israël-houding van de wereld en beseft niet dat de HERE God een ieder (persoonlijk als natie) zal oordelen omtrent o.a. zijn houding ten opzichte van Israël. De strijd om zijn Land wordt steeds heftiger en uiteindelijk draait alles om Jeruzalem, de stad van de Koning. We mogen niet meer zwijgen. Daarbij is de goddeloze moraal ongekend zondig. Denk alleen al aan de vele abortussen, de euthanasie, de seksuele zonden, het drugsgedoogbeleid, etc. Inderdaad een situatie dat we niet meer mogen zwijgen, maar profetisch moeten spreken. Hoewel de volgende tekst uit Jesaja 43 vers 10-12 niet in eerste instantie over ons gaat, waren het deze woorden waarmee de HERE bevestigde: ‘Gij zijt, luidt het woord des HEREN, mijn getuigen, en mijn knecht, die Ik verkoren heb, opdat gij het weet en in Mij gelooft en inziet, dat Ik dezelfde ben; vóór Mij is er geen God geformeerd en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HERE, en buiten Mij is er geen Verlosser. Ik heb verkondigd, verlost en doen horen, en ben geen vreemde onder u; gij toch zijt mijn getuigen, luidt het woord des HEREN, en Ik ben God.’

Later kwam Joël 2 vele malen terug. We zijn in zonde gevallen. We

hebben de boel de boel gelaten. We moeten ons radicaal bekeren. We moeten elkaar zien staan. We moeten stoppen met de verdeeldheid. En broeder Teun van de Weijden riep opnieuw op tot verootmoediging en het loslaten van onze theologische stokpaardjes, waaraan hij ook zelf zo gehecht was in het verleden, om te ontdekken dat de eenheid in Christus meer inhoudt dan het verbieden van het dragen van een lange broek. Jan den Admirant memoreerde aan zijn moeder die 70 jaar geleden naar aanleiding van een preek getroffen werd door Ezechiël 37, waarbij de dorre doodsbeenderen weer samengevoegd werden. Hij deed een appél op de eenheid voor heel Israël waarbij de twee en de tien stammen weer één worden, waarop ook Krijnera Koekkoek zo had gewezen tijdens de Gush Kativ-bijeenkomst in het kerkje van Don van der Brand in Eemnes. Het gaat om heel Israël. Krachtig werd de nadruk gelegd dat we ons moeten toerusten. De bijbel lezen. Daar staat het.

Wilhelmus: bidden voor koningen en hooggeplaatsten

Samen met Timek kwam er een doorbraak om ook voor het koningshuis en allen die in hoogheid gezeten zijn te bidden. Daar roept Paulus in Timothéüs toe op. En in zijn tijd waren het ook geen besten waarvoor dan gebeden moest worden. En we baden en we zongen het Wilhelmus. Mijn schild en den betrouwen, zijt Gij o God mijn Heer, op U zo wil ik bouwen, verlaat mij nimmermeer. Een profetisch volkslied dat nu en voor het vorstenhuis en voor het land met verve moet worden gebeden. Het boek van Jan den Admirant: 'Schoon schip in kerk en staat', moet worden heruitgegeven en aangevuld. God heeft ons land door het Oranjehuis gezegend en wil ook nu zegenen. Inclusief onze liefde voor het Joodse volk. Daar moeten we aan werken. Dat moeten we proclameren. Daar moeten we niet in verslappen. Daarom is zo belangrijk om elkaar op te zoeken en aan te vuren. Er is veel werk te doen. God is goed en niet genoeg te prijzen. Ds. Poot kwam van de begrafenis van Iet Bleker, de dappere strijdster voor Israël, die jaren met haar vriendin in de binnenstad van Jeruzalem gewerkt had en nu de bruiloftzaal was binnengegaan. Peter Benard had haar tot vlak voor haar sterven bezocht en was onder de indruk van haar liefde voor het volk Israël en haar verlangen om in te gaan door de poort.

Eenheid van kruis en Israël

Een aangrijpend biddende ds. Henk Poot bedient in de middag het Heilig Avondmaal. We beseffen de eenheid met het kruis en met Gods uitverkoren volk. Het aan elkaar doorgeven van brood en wijn was een sterke relatie en eenheidbevorderende handeling die ons allemaal bepaalde dat we onze plaats hebben in het lichaam van Christus, Die Zelf ons bijeenhoudt en zelfs als we onze eigen weg denken te gaan, blijft roepen om onze plaats in het lichaam te blijven innemen. Ds. Poot, lid van het bestuur van Christenen van Israël, verhaalde van de nood en de strijd in Israël. Hij heeft ervaren dat de uit hun nederzettingen gedreven settlers door de regering en Amerika goed worden schadeloos gesteld. Hij had geen behoefte aan financiële hulp gezien.

Eenheid tussen Jood en Arabier

De tot geloof gekomen Arabier Mogtar uit Soest kwam in de middag en vertelde van zijn liefde voor de God van Israël, dus ook zijn liefde voor Israël. Hij vroeg voorbede voor zijn driedaags bezoek aan de Knesseth, op verzoek van de Knesseth zelf. Ze willen horen hoe het mogelijk is dat een Arabier liefde kan hebben voor Israël. Terwijl zij zelf niets anders zien dan een doodsdreigende diepe haat bij alle omringende Arabische landen. Hij riep op om voor Sharon te bidden. We moeten bidden voor ons vijanden. Hij ziet het niet als onmogelijk dat er grote veranderingen komen. Hij riep op om voor Sharon te bidden. We hebben dat ook ter plaatse gedaan. Jack biechtte op, en waarschijnlijk ook namens vele anderen, dat hij moeite had om voor Sharon te bidden, maar het nu inziet dat je dan juist moet bidden. De Here Jezus zegt het zo plastisch, het is geen wonder dat je gemakkelijk kunt bidden voor je vrienden, maar je moet juist bidden voor je vijanden. En dat hebben we onder Mogtar, beschamend als deze tot geloof gekomen mohammedaan, ons als gelovigen uit volkeren moet vermanen en bemoedigen om deze weg te gaan. De weg voor de christen Arabieren ook in eigen land is niet veilig. Er is sprake van vervolging en onderdrukking. Mogtar vraagt voorbede ook voor het komende congres voor de verzoening van christenen en Joden en Moslims dat binnenkort na twee jaar weer in de Bron gehouden wordt. Na het vorige congres is hij ernstig ziek geworden. Ook zijn vrouw. En tot op vandaag huist er een ziekte in hem die niet kan worden ontdekt. We leggen hem de handen op en bidden voor zijn

lichaam en geest en voor bescherming voor zijn hele familie. We moeten bidden voor de islam. Het is opmerkelijk hoeveel moslims tot geloof komen doordat Jezus Zelf aan hen verschijnt. We moeten nog veel meer bidden voor de moslims. Dat God aan hen verschijnt en zich aan hen openbaart. Ook binnen de islam is grote verdeeldheid en verdrukking. De felle haat tegen Israël heeft tot gevolg dat iedereen die maar iets daar tegenin brengt, groot gevaar loopt voor eigen leven. We bidden ook voor de moslims, ook in eigen land. We kunnen niet voor Israël samenkomen en geen aandacht hebben voor de islam en de moslims. Willen we de boot niet missen dan moeten we achter die Joodse man aan en zijn slip beet pakken en de weg gaan die hij gaat, zoals zo duidelijk in Zacharia is beschreven. We worden uitgenodigd om de slip vast te houden van Mark Klijn en de vertegenwoordiger van Berechja, de groep die regelmatig bijeenkomt om voor Israël te bidden.. Het is indrukwekkend om te ontdekken hoe direct wij gehoorzaam moeten zijn aan wat het Woord zelf zegt.

Terug naar de Joodse identiteit

Mark de Klijn, met zijn vrouw Hennie, zijn samen op weg in hun zoektocht naar de eigen identiteit van hun leven. Mark ontdekt dat hij, in het tot geloof komen van zichzelf, juist de laatste jaren ontdekt dat hij zijn Jood zijn juist moet koesteren om zijn eigen identiteit niet te verlooche- nen. Hennie, gekomen uit de traditionele gereformeerde (vrijgemaakte) traditie, ontdekt haar wortels in het Woord en in hun artistieke uitingen in hun beider kunstenaarschap om te ontdekken dat zij steeds meer de eenheid tussen gelovigen uit de volkeren en Israël op weg naar hun Messias moeten zoeken. We spreken met hen over hun liefde voor Israël en het leven. We wisselen boeken uit en ontdekken in het prachtige boek met hun levensgeschiedenis, van henzelf en van hun kunst- werken, hoe krachtig de HERE hen gebruikt om de eenheid tussen Israël en de volkeren te benadrukken, door zeer expressief de gebroken- heid als tegenlicht zichtbaar te maken. Met hun kunstvrienden, waarbij Jip Wijngaarden, die deze week in het land is, moeten we veel meer door art de waarheid tot uitdrukking brengen. We spreken over onze plannen om in het kader van onze Internationale conferentie in decem- ber over Human Rights and Human Life met in ons voorprogramma een gebedsreis in verband met 60 jaar na de Holocaust een bezoek te bren-

gen aan Westerbork, Petach Tikva en het Anne Frankhuis, om ook mogelijk een tentoonstelling te houden van hun werk gedurende deze conferentie. Thuis, hun boek gelezen hebbende, zet zich dit idee vast. Wellicht ook samen met Jip van Wijngaarden, die, en als Anne Frank in het toneelstuk over het dagboek van Anne Frank en door haar schilderwerken, nu een bijdrage geeft om niet te vallen in de antisemitische golf die nu over land en kerk en de wereld raast.

Grote Verzoendag: vrijmoedig toegaan tot de troon der genade

Gerard Jansen, van Ebenezer, weidt ons in in de sabbatmaaltijd. Wel een dag te laat, want het hoort op de vrijdagavond aan het begin van de sabbat. Indrukwekkend als we lezen, de kaarsen aansteken, de beker heffen en het zout op het sabbatbrood strooien en samen de maaltijd gebruiken die door de werkers van de Witte Velden kostelijk was bereid en feestelijk was opgediend. We beseften dat we ook wat betreft de viering van de feesten ver van Gods Woord zijn afgeweken, omdat kerk en synagoge al in het begin uit elkaar gegroeid zijn. Van het Loofhuttenfeest hebben de meesten nog nooit gehoord. Jacob Keegstra, van de Christelijke Ambassade, gaat weer met een groep naar het Loofhuttenfeest en nodigt ieder uit voor de Israël-gebedsdienst op zaterdag, begin oktober, in de kapel van de NEM in Voorthuizen. Samen met Timek, doen we een oproep om volgend jaar met veel meer organisaties de Israël-kalender te verspreiden die we nu samen als Schreeuw om Leven en Shoresh in een duizendtal voor Rosh Hashana, het Joods nieuwjaar, hebben verspreid. Ik zie het zitten, om op de avond van het Israëlitische nieuwjaar, bijeen te komen in Hilversum, op de Ruitersweg 35-37, om feest te vieren en te luisteren naar de profetische rede van broeder Jan den Admirant, om dan de tien ontzagwekkende dagen in te gaan die leiden naar Jom Kippoer, de grote verzoendag op 13 oktober en het Loofhuttenfeest daarna. Met Israël de feesten te vieren, die voor altijd zijn ingesteld door de HERE God, samen met Jahweh, totdat Hij komt. In een wereld vol van verval en antisemitisme is er haast geboden omdat wat uit elkaar gegroeid is weer bij elkaar te brengen. Het nieuwe jaar met Israël biedt een uitgelezen kans om ons te ontdoen van de heidense invloeden in onze samenleving en ons te ontdoen van theologie die niet past bij God om samen sterker te staan in de eindstrijd waarvan we de contouren steeds duidelijker zien.

Met de proclamatie gaan de boze geesten op de vlucht

Het is opmerkelijk dat, terwijl de duivel de kinderen van ons land op de scholen in de ban van de toveracademie hekserij wil brengen, door het plan om scholen om te bouwen in een toveracademie tijdens de kinderboekenweek van 5 tot 15 oktober, wij ons met Israël mogen verootmoedigen en schuld belijden gedurende de tien dagen voor Jom Kippoer om op Jom Kippoer te gedenken dat de hogepriester éénmaal per jaar in het Heilige der Heiligen op de ark het bloed mocht sprenkelen voor de verzoening van de zonden en Messias Jezus op het kruis van Golgotha stierf voor onze zonden om daar verzoening over te doen en op dat moment het voorhangsel van boven naar beneden scheurde om die volkomen en volmaakte eenheid tussen God en zijn volk en de volkeren te accentueren, dit de grootste overwinning is op het rijk van de duisternis. Wij mogen gaan staan op die verzoening en vanuit die genade en vergeving alle boze machten in de naam van Jezus pareren. Overal waar die naam klinkt gaan de duivels op de vlucht. Daarom jagen we al die heksen de stuipen op het lijf als we de naam van Jezus proclameren en bidden en smeken we Gods kracht af die al die, tijdens de kinderboekenweek als verklede leerkrachten op 5 oktober van hun stoel doet vallen en heel het toveracademie plan van de door heksen te pakken genomen planners in duigen te doen vallen. Wij hebben een grote God. Hij volvoert zijn plan. Hij laat ons profetisch zien waar het op aan komt. Het kan niet stuk. HERE ontferm U over ons land. We gaan met U. En als we samen één om Israël staan zult U uw kracht in onze zwakheid openbaren. En zij die met ons zijn zijn meerder dan zij die tegen ons zijn. Glorie voor uw Naam!

We spelen met vuur

Willy en ik kwamen met Krijnera en Jon in één auto. De automatische richtingmachine bracht ons feilloos in Veeningen en weer thuis in Bilthoven en Hilversum. Zo hadden we nog een dubbele toegift. Het was een heilige auto-ontmoeting. Wat een zegen om te zien hoe de HERE Krijnera verlost van de ziekte die haar zolang kwelde. Wat een zegen om haar liefde voor het volk Israël en haar verlangen om nog meer daadwerkelijk ingezet te worden te ervaren. En Jon Abma, de trouwe

bidder die zo aan de wieg stond van het gebedshuis in Utrecht en zo'n eenheid vormt met Margreeth Bouw en Carolien. Wat een zegen om te zien hoe de HERE door strijd heen na het overlijden van Wim, enkele jaren geleden, deze zusters toch voortstuwt in het gebedswerk. Wat een zegen om te zien hoe zij ook heel daadwerkelijk bij hulp aan de synagoge in Utrecht betrokken zijn en de eenheid van de kerken zoeken in het gebedswerk. Het is verkwikkend om te horen hoe Jon in de vele, vele jaren dat hij kinderen mocht onderwijzen het idee heeft uitgevoerd van het vormen van een klasseclub, waarvan er na 50 jaar nog enkele bestaan die nog jaarlijks een reünie houden, waar Jon telkens wordt uitgenodigd. Het doet hem wel verdriet als hij ziet dat toch velen van het geloof zijn afgevallen, wat hem doet verlangen en bidden dat er veel meer voor kinderen wordt gedaan om hen de weg naar Jezus te wijzen. Krijnera ervaart het met haar eigen kinderen hoe belangrijk het is om hen door de gevarezone van de wereld te loodsen. We beleven dat gebed aanhoudend en eensgezind gebed is daarvoor voorwaarde en dat dan ook in elke plaats het gebedswerk moet worden gestimuleerd en verenigd. We zijn blij met het stadsgebed dat Alex van Vuuren in Hilversum is gestart. We beseffen ook dat gebedswerk voor de plannen van de toveracademie belangrijk is. We spreken ook over ons verlangen om tot concrete stappen te komen. Bart Repko en Don van der Brand deelden bij het verlaten mee, dat ze het een aardige bijeenkomst vonden, om dan te zwijgen en elkaar vragend aankeken beseften dat we dan ook radicaal moeten uitstappen uit het gezapige Israël-gedoe. We spelen met vuur dat ons zal treffen als we de boel de boel laten. We beloven elkaar snel op te zoeken. Jack, Timon, Krijnera en ik. Er is niet veel tijd meer.

Van Katrina naar Rita en weer naar Azië

Rita maakt zich al op om Katrina te volgen. Miljoenen mensen uit Houston zijn op de vlucht voor Rita. Grote verstopping. De benzine is op. Ze kunnen geen kant op. En de ramp na Katrina is nog volop aanwezig. Miljarden ellende. Duizend doden. Grote ravage en verwarring. Olieproductie stukt. Welke ramp moet ons nog meer treffen voordat we tot bezinning komen. Of blijven we deze rampen bijzetten in de toevaligheden van de tijd. Maar met 9/1 en 7/7 zoals de Londenaren zeggen en 9/3 zoals in Madrid en Bali en de tsunami kerst 2004 en Katrina en

Rita en de opvallende overvloedige regens die Europa nu al vele malen doet overstromen, kunnen we onze kop in het zand blijven steken, totdat ook ons eigen land door een klein stormpje van hogerhand Amersfoort aan zee doet belanden. De hoge waterheren hebben al pagina grote advertenties op een ludieke manier in de kranten gezet om ons te waarschuwen voor het water, om straks hun handen in onschuld te wassen als werkelijk de storm en de vloedgolf komen. Nu is al zeker dat ons land zeer onveilig is, schreef de krant. Bij de herdenking van 50 jaar Watersnood van 1953 meldden de hoge heren van Rijkswaterstaat dat de Noordzeekust op drie plaatsen onbetrouwbaar is. En nu wordt gezegd dat de ons steeds ingeprente gedachte, dat, na de Deltawerken het leed geleden zou zijn, op onwaarheid berust. Een Katrina zal inderdaad hier een ramp veroorzaken. We lachen als profeten onder ons op het gevaar van water wijzen. Maar de bijbel staat vol van teksten waarbij water als een zegen en als een vloek wordt vermeld. God scheidde de wateren als een zegen. Maar als wij die scheiding in een goddeloze vloek en troep veranderen moeten we niet opkijken als het water ons te pakken neemt. Niet meer als de wereldwijde zondvloed, zoals God in de regenboog belooft, maar wel door het wereld Babylon met vuur te laten vallen.

Ogen dicht voor rampen en eindtijd

Hebben we dan nog niet begrepen dat het vuur van New York, Bali, Madrid en Londen en ook Nairobi eerder en de grote bosbranden in Portugal, Indonesië en Californië voorproefjes zijn van de grote val van het Babylon waar in één uur de groten der aarde hun koopwaar zien weggevaagd uit hun goddeloze tempels, omdat ze weigeren acht te slaan op de eindeloze oproep vanuit het eeuwig evangelie om je te bekeren voordat het te laat is. Het is niet toevallig dat de vader van prins Willem-Alexander van Oranje, prins Claus, aanmoedigde om zich met water te bemoeien, omdat hij zelf, gedreven door zijn tijd in de ontwikkelingshulp bezig was, voordat hij terecht kwam in de muilkorf van een constitutionele monarchie, die hem steeds verder dreef in het stilzwijgend aanzien van een wereldwijde verloedering en verpaupering als gevolg van ons westers weigeren om een hand uit te steken naar de miljarden die van armoede creperen, vooral ook omdat er geen water is om te leven. Geen water, geen leven. Geen water is de dood aan het

leven. En zien we het niet als 50 miljoen kinderen per jaar in ontwikkelingslanden de dood door abortus sterven en 30.000 kinderen per dag sterven van de honger omdat er geen leven, geen water is. Onze kroonprins is de wereldwater hoofdman. Hij heeft een grote taak in eigen huis om ons droog te houden. Maar hij heeft een gigantische taak om wereldwijd verantwoordelijk te zijn dat ieder kind water krijgt om te leven. En ons land, zo gezegend door de eeuwen heen, waarbij we van een samenraapsel van eilandjes en polders door het water bedreigd, door de eeuwen heen een aaneengesloten stuk aarde zijn geworden, waarbij we geleerd hebben om het water te beheersen, zowel buitendijks als binnendijks, en een organisatorische en financiële kracht en kennis hebben ontplooid waarmee we de hele wereld kunnen dienen. Prins Claus had het begrepen. En zijn zoon gaat in zijn voetspoor.

Hart(d) voor de wereld

We moeten nog meer bidden voor ons koningshuis als we de wereldwijde ontwikkelaar zijn van water. Dat is veel beter dan blij te zijn met onze armetierige 0,7% ontwikkelingshulp, waarvan Balkenende in de Millenniumtop van de VN dezelfde week hoog opgaf, waarvan echter het grootste deel verdwijnt in de bodemloze put van niet gecontroleerde corruptie en mismanagement.

Er werd hoog opgegeven van deze Millenniumtop, waarbij ons land pleitte voor de afschaffing van de armoede. Maar intussen blijven we rustig meedoen in de van landbouw subsidies vergeven Europese Unie, de grenzen dichttimmerend voor goedkope producten van buiten. De Millenniumtop eindigde met een slecht en slap aftreksel van voornemens. De wereld is in staat om de hele wereld te voeden, maar we weigeren een oplossing te zoeken voor een logistiek plan. De wereld komt steeds meer in de greep van het wereldkapitalisme en ook in de ontwikkelingslanden hopen zij die de financiële touwtjes in handen hebben steeds meer de welvaart in hun landen op. Er schijnt nauwelijks een mechanisme in werking te zetten dat van de mens uitgaat en niet van het financiële gewin. Het is dringend noodzakelijk dat een op de mens gericht plan wordt ontwikkeld vanuit de wereldgemeenschap. Het komt er daarbij met name op neer dat de mensen in de landen zelf in een ontwikkelingsfase worden ontwikkeld vanuit de situatie waar ze nu

in verkeren om op te klimmen uit het dal van hun armoede. Dat vraagt inzet van de mensen zelf en hun sociale structuur en hun politieke formules maar vooral ook een logistieke en praktische inzet van de landen en de instanties die geleerd hebben van de ontwikkeling van hun eigen civil society. Het kan dan niet anders dan dat de ontwikkeling begint bij de lokale sociale structuren van het land en de bevolking zelf. Tot nu toe zijn de systemen en meningen gevangen in de kooi en de kerker van de internationale lichamen als de VN, de Wereldbank, het Internationale Monetaire Fund, de Unctad en vele andere geheel of gedeeltelijk aan de VN gebonden systemen. Het voert hier te ver om er dieper op in te gaan. Maar het heeft alles te maken met Israël en de God van Israël. De God van Israël gaf keer op keer opdracht om om te zien naar weduwen en wezen en de armen en de vreemdeling in de poort. Kortom, zegen is verbonden aan zegen voor hen die zwak zijn. En dat is inderdaad onze bijbelse marsroute voor kinderen van conceptie tot dat de dood op hoge leeftijd volgt. In eigen land, maar ook wereldwijd.

Het oordeel begint bij het huis Gods

Het was profetisch dat Wiesenthal stierf een dag na ons historisch treffen in de Witte Velden. Wat had de bloedloze troonrede weer een dag later er mee te maken? Het was tragisch om te horen dat we tegen het terrorisme alleen maar meer politie en geld hebben te spenderen. Van enige bezieling in de troonrede was geen sprake. Waar is de bezieling gebleven waar de samenleving in de roep om waarden en normen om riep. Fortuyn is gevallen. De profetische tijdredenaars zijn alle in hun schulp gekropen. En ook een in z'n geloof belijdende premier Balkenende weet niet meer dan compromisachtige zinnen te kunstelen waar de slachtoffers in de samenleving alleen maar meer slachtoffer worden. We moeten meer kinderen krijgen en daar komt geld voor. Maar waarom niet stoppen met het vermoorden van 30.000 kinderen per jaar die al in de moederschoot vermoord worden? Waarom geen oproep en geen plannen om waarden en normen in de samenleving meer gestalte te geven? Of hebben we gekozen voor het VVD-gehalte van de samenleving, bang om straks te verliezen als de PvdA wellicht het weer voor het zeggen heeft. Of zijn we bang voor de bijna ter ziele zijnde godloze D66. Het is ten hemelschreiend als we voor de aanpak van de drugsproblematiek niet verder komen om nu ook aan 11 steden meer het recht te

geven om vrije heroïne te verstrekken. En er gaan al stemmen op om cocaïne te geven. En de hennepkwekerijen telen wierig en we zijn al blij als er zo nu en dan eentje wordt opgerold. Ons land is het land geworden van de afgeschreven medeburgers. Je bent ten dode opgeschreven en de regering helpt je wel aan de stuf om de dood te sterven. Als wij er maar geen last van hebben. En waar blijft het zedelijkheidsbeleid?. Kleine kinderen zijn overgeleverd aan de pornomaffia omdat ze niet vervolgd kunnen worden als het kind het zelf niet aangeeft. En wat van de kinderen en de vrouwenhandel? Prostitutie is onder D66 een beroepsgroep geworden. Dus handen af van de hoerententen. En met het Europa zonder grenzen hebben de maffia de handen vrij om wagonladingen vrouwen uit Oost-Europa, Afrika en Zuid-Amerikaanse landen te transporteren om ze seksueel in de grond te boren.

De protocollen van de doodscultuur

Wat moet er dan nog meer gebeuren alvorens Balkenendes opstaan en een halt toeroepen? Stemmetjes mensen zijn we geworden. Staatsmannen zijn mensen met durf die niet kijken naar hun achterban, maar hun achterban leiden om met betoon van geest en kracht rechtvaardigheid te prediken. Juist voor de zwakkeren. En dat zijn de ongeboren kinderen en hun vertwijfelde moeders die geen andere weg zien dan de open poorten van de hel van de abortuskliniek. Dat zijn de moeders die na prenataal onderzoek richting dood gedreven worden om hun kind met een handicap dan toch maar te vermoorden tot aan pasgeboren baby'tjes met het door de regering gesanctioneerde Groninger protocol toe. Waarom een protocol. Toch alleen maar om de doodsruijme te voor de arts te vergroten. Ze waren toch al gewetensvol bezig om de levenskansen af te wegen bij de geboorte van een gehandicapt kind. Geen wonder dat de wereld schande spreekt van dit Groninger protocol. En het spreekt boekdelen dat een regering, waarbij het CDA de boventoon voert, en een staatssecretaris Ross van Dorp neergezet vanwege haar kracht pro life-standpunt toen ze in de kamer was nu wel dit protocol goedkeurt. En is er in het buitenland rumoer hierover, in eigen land krijg je zelfs de pro life-beweging niet in de benen. Gaan Gods oordelen al over ons land omdat we de meest elementaire regels van God aan onze laars lappen? We zijn het land van Sodom en Gomorra in de wereld. We hebben de naam van zendingsland van het kwaad, dan moeten we niet

opkijken dat God zijn handen van ons aftrekt en de kerk rustig laat inslapen. Het oordeel begint immers bij het huis Gods.

